

Hlavní název: Juno a páv
Druh dokumentu: Monografie
ISBN: null
Autor: O'Casey, Sean
Strana: [0] - 18

SYSTEM
◆KRAMERIUS◆

Podmínky využití

Divadelní Ústav (DU) poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny DU a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny DU není možné bez případného písemného svolení DU.

Divadelní Ústav
Celetná 17
110 00 Praha 1

knihovna.du@divadlo.cz

O'Casey

June a pair

P 10457

Divadelní ústav

JUNO a PÁV.

/Juno and the psychock/.

Napsal:

Sean Ó C a s e y.

P 10457

P.10457

10224

O s o b y :

Jack Boyle

Pí.Boylová

Johny

Mary

Joker

Jerry

Bentham

Pí.Madinganová

Vypravěč

J e d n ě n í I.

Scéna: Obývací pokoj dvojpokojového bytu v činžáku v Dublině. Obývá jej rodina Boyleů. Vpravo dveře, vedoucí do ulice. Za dveřmi okno do ulice. V zadní stěně zprostřed okno. Vpravo od okna skříň s nádobím; vlevo od okna je výklenek se záclonou, v němž je postel. V levé stěně jsou dveře, vedoucí do druhého pokoje. Vedle dveří bližší k jevišti je krb. Na římsce krbu leží budíček položený na ciferník. Na stěně nad krbem je obraz Panny Marie; pod obrazem na římsce krbu je malá, červená miska/skleněná/s olejem, v němž plave rozžatý knot. Věčná svíčka musí být vždy jasně vidět. Ve středu pokoje je kuchyňský stůl, za ním vřadu a po obou stranách jsou židle/celkem tři/. Na stole je malé zrcátko, vedle něho rozprostřené noviny, na druhém konci stolu věci od snídaně. U krbu je značně ošoupané křeslo. Na chrádce krbu je pánev a na mřížoví krbu /tedy vlastně v krbu/ je konvice na čaj /plechová/. Po straně skříně je přena lopata.

Při otevření opony sedí schoulen v křesle u krbu Johnny Boyle. Je hubený, křehký a mladší než Mary. Má bledou a protáhlou tvář, v očích má třeslavý pohled neurčitěho strachu. Levý rukáv jeho kabátu je prázdný. Při chůzi slabě přepadá.

Mary si upravuje vlasy před zrcátkem na stole. Svetr si přehodila přes židli. Vedle zrcátka jsou noviny, do kterých se dívá, když se právě neprohlíží v zrcátku. Je to dobře stavěná a hezká 22 letá děvče. V myslí jí zápasí dvě síly - je na, určována okolnostmi jejího života, ji táhne zpět, druhá, určována vlivem knih, které přečetla, ji žene vpřed. Tyto protichůdné síly jsou patrné v její mluvě i způsobech, které jednak jsou zkažené okolím, jednak polepšené známostí - byt jen mírnou - s literaturou. - čas: brzy ráno.

Mary /dívajíc se do novin/ Našli ho tam venku, za Finglasem na úzké, zacitrčené cestě.

Pani Boyleová vstupuje zprava; byla na koupí a neše v ruce malý balíček. Je jí 45 let a před dvaceti roky musela být pěkná žena: avšak její tvář nabyla teď vzezření, jaké se vždy neomylně usídluje na tvářích dělnických žen, je to vzezření lhostejné jednotvárnosti a ztrápené úzkosti smíšené s výrazem mechanického odporu. Kdyby byla žila v příznivějších poměrech, byla by z ní patrně hezká, aktivní a chytrá žena./

Pí Boyleová Ještě nepřišel?

Mary Ne, mamí.

Pí Boylová /jde vpravo/Ten zas přijde, kdy se mu zachce; asi paráduje s Joxerem po městě - jako nějaký páv./klade balíček na stůl/Š synovi paní Tancredový je prý všecko v dnešních novinách/přechází za Mary, anímá klobouk a černou šálu a hází je přes postel v alkovně/.

Mary Všecky podrobnosti tam dnes jsou; dostal jednu do krku... a ta vyšla pod levou lopatkou a pronikla srdcem, další dostal vlevo do prsou a ta..

Johny /vyskakuje od krbu/:Ach, nech toho čtení, pro Boha živýho! Copak ztrácíš všechnen cit? Brzy z vás nikdo nebude číst o ničem jiném, než o samém řezničení!/rychle odchází do pokoje vlevo/

Mary /se dívá za Johnym/Z toho je najednou ale citlivka!

Pí Baylová /přechází ke stolu vpravo/Přečtu si to sama, Mary, kousek po kousku, až přijdu domů. Všichni povídají, že to byl rebel-díky Bohu, že náš Johnny s ním už dávno neměl co dělat.... /otvírá balíček a vytahuje z něho uzenky, vuřty, které klade na talíř/ Jo, a jestli ten váš táta nepřijde brzo na snídani nemusí taky žádnou dostat, už na něj dlouho čekat nebudu/ Bere talíř s párky, jde ke skříní a dává je do dolní skříňky/

Mary Nemůže si ji vzít sám, až přijde?

Pí.Boylová To může a Joxera Dalého si může přivést sebou. A to by právě chtěl a na to právě čeká - jak si bude myslet, že jsem odešla do práce, hned sem vpluje s tím drzounem Joxerem a spálej spolu uhlí všecko uhlí a vypijou všechnem čaj v domě, jen aby ukázal, jakoj je dobroj samaritán. Ale já tu zůstanu, dokud nepřijde, i kdybych musela čekat do zítřka do rána. /přechází a usedá ke krbu/

Hlas Johnnyho /zevnitř/ Matko!

Pí.Boylová Ano?

Hlas Johnnyho Přines mi trochu vody.

Pí.Boylová Přines tomu chlapci trochu vody, prosboha tě prosím, Mary.

Mary /dosud před zrcátkem, upravujíc si vlasy/Není snad dost velký a dost silný, aby si pro nikošel sám?

Pí.Boylová /vstává od krbu, jde ke kredenci a nalévá sklenici vody/ Kdyby tobě nebylo dobře, byla bys ráda, kdyby ti někdo přines sklenici vody/Jde s vodou do pokoje vlevo, vrací se

a usedá ke krbu/Není to strašné takhle tu muset čekat?Člověk by mýslal, že nosí domá dvacet liber týdně podle toho, jak si žije.Nemocenské už dávno vyčerpál, příspěvek v nezaměstnanost vyčerpává a teď se taky snaží vyčerpát mě!A pořád zpívá a zpívá, zatím co by měl klečct na koleno a modlit se za kus rachoty!

Mary /uvazujíc si stužku kolem hlavy/Tahle stužka se mi nelíbí, mamí; myslím, že si vezmu tu zelenou - vypadá lepší než modrá.

Pí.Boylová /prudce pohnabuže v krbu:Ach, vem si, jakou chceš, děvče, jen mě s tím neotravuj.Já nevím, nač ^{by} děvče, které je ve stávce, mělo nosit stužku kolem hlavy nebo hedvábný punčochy na nohou když vás tak vidí zaměstnavatel myslí si, že vám dává moc peněz.

Mary Už minul čas, abychom se museli dovolovat pánu, jestli smíme nosit, co se nám líbí.

Pí.Boylová Já nevím, proč šla do stávky, kvůli Jennie Claffeové; až do teďka jsi pro ni neměla dobrého slova.

Mary Co to má za smysl být v odborové organizaci, jestli nechceš hájit její zásady?Proč ji vyhodili?To byl jasný případ že si ji vzali za oběť. Měla to být výstraha.Přece ji nenechám na dlažbě, či ano?

Pí.Boylová /ironicky/Tož se ví, že ne - musíte jí přece dělat společnost. Jeana oběť nebyla dost.Když páni obětují jednu, odbory jich hned musí obětovat sto.

Mary To je jedno, co říkáš, mamí - zásada je zásada!

Pí.Boylová Áno, když půjdu zeltre ke starýmu Murphymu a on se doví, že místo, abych všecko zaplatila, si chci ještě zase půjčit, copak mi řekne, až mu povím, že zásada je zásada?Co uděláme, když nám odmítne dát ještě něco na dluh?

Mary Neodvází se odmítnout - když přece, nemůžeš mu říct, že je placený?

Pí.Boylová Vypadá to, že placený je, ať už odmítne nebo ne.

Johnny /se objevuje u dveří vlevo/Ležel jsem?myslel jsem, že jste odešli.Starej Simon Mackey mi dupc nad hlavou jak kůň a já nemůžu spát - jako kdybych měl hromobití v mozku!Zatrac - Bože, odpusť mi, že jsem chtěl klít!

Pí.Boylová Tak, tak: jdi pěkně zpátky a lehni si zas a já ti přinesu

hrníček čaje.

Johnny

Čaj, čaj, čaj! Pořád myslíte na čaj. I kdyby člověk umíral, nutili byste ho, aby .../vrátí se./

Pí.Boylová

Nevím, co bychom s ním měli dělat. Už to bylo zlé, tenkrát o velikonocích když dostal kulku do boku, ale ta bomba, co mu utrhla ruku když se bojovalo v Ó-Connellově ulici, ta ho vopravdu dodělala. Já věděla, že je jim jen pro bláznů. Bůh ví že jsem ho na kolenu prosila, aby nedělal nic proti vládě.

Mary

Držel se svých zásad a při se jak chceš, mamí, zásada je zásada.

Hlas Johnnyho

/v pokoji vlevo/Zůstane tady Mary?

Mary

/křičíc/Ne, ^{ne}zůstanu tady, nemůžeš přece chtít, abych tu pořád byla na tvý písknutí číjo?

Hlas Johnnyho

Já tu sám nebudu!

Pí.Boylová

Mám já ale s vámi všemi trápení! Nevím, co byste si počali bez mámy. /u dveří vlevo Johnnymu/Táta tu bude za chvíli, a když něco budeš chtít, on ti to podá.

Johnny

Hnusí se mi na něm něco...Jemu se hnusí, když někdo chce, aby se jen pohnul...Svítil světlo před obrazem Panninky?

Pí.Boylová

Svítil, svítil! Jedno světlo u svatého Antonína nestačí, musí mít ještě jedno tady pro Panninku!

Jerry Devine:

/vstupuje rychle dveřmi vpravo. Je mu asi 25, dobře stavěný, živý a vážný. Typ jaký se teď stává v dělnickém hnutí běžný, člověk, který zná dost, aby ze svých druhů, kteří vědí méně, vytvořil moc, a zase ne tolik, aby rozšířil tuto moc ku prospěchu všech./

Mary

/chytne svetr a rychle utíká do pokoje vlevo./

Jerry

/vpravo, lapá po dechu/Kde je kapitán, kde je kapitán, paní Boylová?

Pí.Boylová

/sedí u krbu, otáčí se k Jerrymu/To se můžete ptát kdekoho: je tam, kde je Joxer Daly - pijou někde v hospodě.

Jerry

Otec Farrel mě právě zastavil a řekl mi, abych sem skočil nahoru a poslal ho do Rathminů, že tak je k máni práce. Jeho

7

bratranec je tam předákem a otec Farrel s ním mluvil o chudě
chudákovi Johnnym a jeho tatínkovi, že jsou dlpuho bez
práce a předák řekl otci Farrelovi, aby tam tedy kapitána
poslal a že mu dá nějakou prácičku - jen bych rád věděl,
kdy ho seženu.

Pi. Boylová

/vstává a přechází vpravo k Jerrymu/Uvidíte, že je buď u
Ryanů nebo Poleyů.

Jerry

Skočím tedy k Ryanům - to je Joxerova oblíbená hospoda.
/rychle odchází dveřmi vpravo/.

Pi. Boylová.

/opět přechází ke krbu a usedá na židli v rozzechvění.
Nařikavě/Tak vidíte, teď mu ta práce uteče, pro nic a za nic.
Kdyby vyhrál půl světa, přijde domů až večer a bude ^{už} pozdě.
Nikdy to s ním dobré nebude, dokud se bude potloukat s tím,
Joxerem co tak ^{pořád} krčí rameny. Já se tudíž k smrti a on si
od rána do noci vykračuje jako páv!

/ od dveří vpravo se ozývají kroky "Kapitána" Boylea a Joxera, stoupající po schodech. "Kapitán Boyle zpívá hlubokým, zvučným hlasem: "Sladký duchu slyš modlitbu mou"! Paní Boyleová zvedá hlavu a naslouchá; vstává a přechází zastůl a poslouchá./

Boyle /za dveřmi vpravo zpívá/Sladký duchu, slyš modlitbu mou! Slyš ... ó, slyš ...yš, ó, sly...yš, modli...tbu...mo...u!

Joxer /venku/ No, to je ale milá písnička, miloučná písnička!
/pí. Boyleová jde do alkovny vzadu vlevo, sedá na postel za záclonu, takže jí není vidět./

"Kapitán" Boyle /pomalu vchází zprava. Je mu asi 60; je resolutní, šedivý, zavalitý. Má krátký krk a hlavu podobnou kamenné kouli na pilíři. Jeho červené tváře jsou naduté jako by stále potlačovaly nezadržitelný výbuch. Nad horním rtem má svěží, pečlivě přistřížený knírek; horní část těla drží poněkud zakloněnou a břicho poněkud vystrčené. Jeho chůze je pomalá je to záměrné napařování. Nosí špinavé šaty a vybledlou námořnickou čapku s lesklým štítkem. /k Joxerovi, který je dosud venku /Tak pojed, tak jen pojed dál, Joxere, už dávno odešla, člověče. Když tu nebude nic jiného k snědku, uděláme si aspoň hrnec čaje. To je to jediný, co tu člověk má, když je pryč. Vůbec bych jí neměl říkat Juno, ale Žalomila, protože pořád žehrá a žaluje.

Joxer /opatrně vstupuje do pokoje zprava. Je snad mladší než "Kapitán" Boyle, ale vypadá mnohem starší. Jeho tváře je jako balíček zmačkaného papíru, jeho oči lstivě mrkají, má charakternou postavu a zvyk neustále krčit rameny se zvláštním cukavým pohybem, kterým jako by se chtěl zalíbit, ulichotit. Ve tváři má neměnný úsměšek./

Joxer /vpravo/ To je strašná věc být vázaný na ženskou která pořád žehrá. Nevím, jak to vydržíš - to by mě utahalo. Ještě je náramný, že musí být tak často pryč, protože /nakrčí se/ když je kočka pryč, maj' myši přel!

Boyle /s velitelským a s sebou spokojeným gestem/ Odklid se k vohni, Joxere a' zachvilku si uděláme nějaký ten čaj,

Joxer A, hrníček čaje, to je ale věcička, milounká věcička - nápoj, který zvedne, ale ne...

Pí. Boyleová /přetne Joxerovu řeč tím, že náhle vyskočí z alkovky a stoupne si rozlobeně mezi Boylea a Joxera a zírá z jednoho na druhého. Oba jsou užaslí./ se sládkou ironií hrabe v krbu a otáčí hlavou na Joxera/ Odklidě se k vohni, Joxere, a za chvíli si uděláme nějaký ten čaj! Víte určitě, že byste nechtěl vajíčko?

Joxer Nemůžu se zdržet, paní Boyleová, mám zoufale naspěch, zoufale naspěch.

Pí. Boyleová Odkliděte se k vohni, Joxere Daly: lidem je tu vždycky daleko příjemněji, než ve vlastním bytě.

Joxer /rychle ustupuje ke dveřím/.

Boyle ho chce následovat: pak mu napadne, že by měl nějak uvolnit napětí, zastaví se a náhle řekne/: Joxere!

Joxer /u dveří, které už zavírá/ Co ?

Boyle /přechází před paní Boyleovou k Joxerovi vpravo, přistoupí těsně k němu a mluví významně/ Ty znáš předáka na té práci, co se dělá dole v Killestheru, viď, Joxere ?

Joxer /zmaten/ Předáka - Killestheru ?

Pí. Boyleová /na ně zírá: stojí vlevo ve středu a tiše jim naslouchá ale s významným zábleskem v očích. Oba se jí snaží podvést, ale ona je prohlédne./

Boyle /s významným pohledem/ Je to tvůj kamarád, že jo?

Joxer /chápe, co myslí Boyle/ Předák v Killestheru - no, ovšem, ovšem. To je můj starý kamarád - moc milej člověk, milounkej člověk.

Boyle No, pak to máme jistý. To je škoda, že jsme tam nešli hned ráno - už jsme mohli pracovat; no, ale to ještě nevěděl.

Joxer /se škubnutím ramene/ Líp pozdě, než vůbec ne.

Boyle Je už stejně skoro čas, abychom vyrazili; už mě to otravuje potloukat se a nic nedělat. Slíbil ti to - řek' ti

přímo, co a jak ?

Joxer Se ví. Přijď dolů, jak zahouká poledne", povídá, "a já ti dám rachotu a každému kamarádu, kterého přivedeš s sebou, taky." A, já povídám, ty jeseš ale milej, milonkej člověk.

Boyle Nu, v lepší dobu to nemohlo přijít - už na to dlouho čekáme.

Joxer To si piš, však to bylo čekání do nekonečna.

Boyle Na poledne se houká v jednu. Ta práce nemohla přijít v lepší, do doby; cítím se v báječné formě, Joxere. Skoro bych neuvěřil, že jsem měl v nohách vůbec kdy bolesti, a minulej týden jsem ne ně byl pomalu mrzák.

Joxer Je to čím dál lepší, Bůh nikdy nezavře dveře, aniž by neotevřel nějaké jiné.

Boyle /dívá se na budíka/ Je teprve jedenáct - máme hromadu času. /klade budíka opatrně na římsu, přechází před paní Boylovou k Joxerovi a stojí za ním, vlevo. /Modím na sebe po snídani mančestrovky a ještě budem mít dost času tam dojít./ přechází ke kredenci, bere lopatu a vrací se k Joxerovi a ukazuje na lopatu /myslím, že bude nejlíp. když si vezmem lopaty, Joxere.

Joxer Ano, kapitáne, ano; nejlíp. když člověk jde úplně hotový a připravený na všechny eventualy. Ty si vem tu svou dlouhou lopatu a já si vezmu rýč. Možná že je nebudem potřebovat, možná jo; protože nebyl hřebík, nebyla podkova, protože nebyla podkova nebyl kůň, protože nebyl kůň, zemřel člověk - a to je milý přísloví, milounký ...

Pí.Boylová /náhle prudce a zlostně přiskočí k Joxerovi, který uteče dveřmi vpravo. Pí.Boylová za ním bouchne dveřmi. Boyle ve shonu odstrčen, jde zpět ke kredenci a klade zpět lopatu, odkud jí vzal. Pí.Boylová v zuřivé náladě přechází doleva a zabývá se ohněm v krbu./

Boyle /omluvně/ Zase se co nevidět pěkně seberem, jen jak budu pár týdnů pracovat.

Pí.Boylová /si ho nevšimá/.

Boyle Ten předák je starý Joxerův kamarád: tak se mi zdá, že ho sám taky znám. /ticho/... U těch mančestrovek mně vzadu schází

knoflík...Kdybys tu nechala jehlu a niť,sám bych si ho
přišil...Díky Bohu,že mně tak jako tak přešly bolesti
v nohách!

Pí.Boylová /vybuchne/Kouknou,pane Jacky Boyle,tyhle povídačky na
Juna neplatí.Znám tě a Joxera Dalyho už moc dlouho a když
si myslíte,že si na ně přijdete s takovými báhorkami
to jste na špatný adrese.

Boyle /před kredencí kašle,aby uvolnil napjetí/U--u-u-Ffff!

Pí.Boylová Joxerův kamarád!No,moc dobrých věcí naděláš,dokud se
budeš kamarádit s Joxerem!

Boyle U-u-u-ffff!

Pí.Boylová Lopatu!I ty můj holečku:uděláš o moc víc práce nožem a
vidličkou než lopatou!Kdyby někde byla nějaká opravdová
fuška,byl bys na hony od ní - to bys nemohl zvednout
ruku pro bolesti v nohou!Tvá ubohá žena otročí,abys měl
co do žaludku a ty se celý den flákáš a chodíš si jak páv!

Boyle Radši být pod drnem,radši být pod drnem.

Pí.Boylová /nevšímajíc si přerušení/Každý ti říká"kapitán" a tys byl
na vodě jen jedenkrát,jels ve starým uhláku odtud do
Liverpoolu,zatím co každý,kdo tě poslouchá a dívá se na tě
tate,by tě měl málem za druhého Krištofa Kolumbase !

Boyle Copak mě nikdy nedáš pokoj?

Pí.Boylová Ach,ty nechceš nic jiného než ten svůj pokoj!

Boyle Chceš mě snad vyhnat z domu?

Pí.Boylová /přechází od krbu rychle ke kredenci:Boyle se ustrašeně
uhýbá z cesty,jde do středu vpravo.Pí.Boylová vytahuje
věci na snídani z kredence - chleba,cukr,atd a pořádá je
na stole.Všechno dělá rozzlobeně./Bylo by snadnější
vyhnat tě z domu,než vyhnat tě do práce.Tady si sedni a
nesnídej se-možná,že to je naposled,co dostaneš,protože neví
nevím,odkud se vezme na příští.

Boyle Když dostanu tu práci,bude to dobrý.

Pí.Boylová Viděls Jerryho Devina?

- Boyle /nejistě/ Ne, neviděl.
- Pí. Boyleová Ne, tas viděl Joxera. Tak tedy byl tu a hledal tě.
- Boyle Tak ať mě tedy hledá!
- Pí. Boyleová Och, opravdu tě může dlouho hledat, protože tě tu sotva uvidíš, když trčíš v hospodě u Ryana.
- Boyle Nebyla jsem Ryanově hospodě - nechodím k Ryanům.
- Pí. Boyleová Ale mají tam snad vzteklého psa? No, když jsi nebyl u Ryanů, pak jsi byl u Foleyů.
- Boyle Povídám ti, že jsem už tři týdny neochutnal kapku pořádný kořalky. Nebyl jsem ani v jedný ani v druhý hospodě, můžu to odpřisáhnout na Písmo - jaem nevinný jak nenarozený dítě!
- Pí. Boyleová /jde ke kredenci, vytáhne ze spodní části uzenky, přejde ke krbu, dá je na pánev a začne je opékat./
/Boyle přejde za stůl/. Nu, kdybys tu byl na snídani, moh jsi s ním mluvit.
- Boyle /podezřívavě/ Nač mě chce?
- Pí. Boyleová Každou chvíli bude zpátky a hned se to dovíš.
- Boyle /Vyrazí ke dveřím vpravo/ Půjdu a podívám se, jestli ho nepotkám venku.
- Pí. Boyleová /Chytne ho za rameno/ Tady si sedneš a nasnídáš se, abych mohla do práce. Už si mě stejně hodinu zdržel, jak jsem na Tebe čekala.
- Boyle Nemuselas čekat, protože snídat nebudu - mám ještě v sobě trochu hrdosti!
- Pí. Boyleová /pouští ho a odchází vlevo/ Tak budeš snídat - ano nebo ne?
- Boyle /příliš pyšný aby ustoupil/ Snídat nebudu - můžeš si tu svou snídani nechat. /Nařikavě/ Já už si někde kus žvance seženu, žádněj strach.
- Pí. Boyleová Přemlouváť tě nikdo nebude, to si nemysli /prudce odloží pánev na původní místo a uzenky také a vrátí se ke krbu/.

- Boyle Ještě mám v sobě trochu hrdosti.
- Jerry Devine: /Rychle vstoupí dveřmi vpravo, rozhlédne se a vidí Boyla/
A, tady jste konečně! Všude jsem vás hledal. Vrchní u Foleyů mi řekl, že jste s Jokerem odešli z hospody 10 minut před tím, než jsem tam přišel.
- Pí. Boyleová A on mi tu chce přísahat na svatý písmo, že nebyl v hospodě.
- Boyle /k Jerrymu/ Co je vám potom, jestli jsem byl nebo ne v hospodě? Nač má kdo za mnou lítat? Copak se člověk nemůže hnout z vlastního domu, aby mu v patách nehopkovala smečka špiclů, kuplířů a donašečů?
- Jerry /vpravo/ Vy si to špatně berete pane Boyle. Já jsem ~~se~~ vám prostě přinesl dobrou novinu. Mám pro vás vzkaz od otce Farrela. Honem chtěl říct když prý půjdete do Rathminu a přihlásíte se u předáka Mangana dá vám práci.
- Boyle /Stojí vlevo od Jerryho/ To je dobrý, ale já nechci, aby někdo pozoroval každý moje hnutí jako hvězdář pozoruje hvězdu. Když chodíte za naší Mary, kdo vám dává tu právillej chodit za mnou? /Náhle se chytne za stehno/
Aňůů, to mně ale strašně zaloupalo v pravý noze!
- Pí. Boyleová /Blízko krbu/ A, teď to nebude dlouho trvat a vlezte ti to také do levé. To je přímo zázrak, jak ucítí práci, hned mu začnou vypovídat nohy! Jestli ale, ty můj frajírku, zmeškáš tuhle šanci, pak můžeš jít a sám se o sebe starat!
- Jerry Tahle prácička na nějaký čas vydrží kapitáne, a jak jen budou základy bude to technická práce.
- Boyle /zarmouceně/ Nebudu muset přitom lézt nahoru? Jakkak můžete chtít, abych s těmahle nohama lez' po žebříku? A i kdybych se už nějak dostal nahoru, jak se zas dostanu dolů?
- Pí. Boyleová /zlobně/ Sežeň si nějakého nádeníka, ať tě snese dolů v neckách na maltu! Po žebříku lézt nemůžeš, ale do hospody můžeš hupkat jako koza!
- Jerry Já bych se tomu tak nepodával, pane Boyle: snad trochu cvičení by teď udělalo divy.

- Boyle Vy jste měl být doktor, Devine - třeba víte o mých bolestech v nohou víc než já sám, kterej je mám?
- Jerry /podrážděn/ No, nevím nic o vašich bolestech v nohou: vyřídil jsem vám vzkaz, který mi dal otec Farrell, a to je všechno, co můžu dělat.
- Pí. Boyleová /Chytá ho za rameno a tahá ho ke stolu/ Tady se posaď a nasnídej se a připrav se: a netvař se, jako bys neuměl do pěti počítat.
- Boyle Nechci žádnou snídani, povídám Ti: udávil bych se potom všem, co jsem slyšel. Ještě v sobě mám trochu hrдости.
- Pí. Boyleová /Ho hrubě přetáhne vlevo a strčí ho ke dveřím vlevo/ Dobrá, ukaž tedy tu svou hrdocst a hned jdi a navlíkni si mančestrovky.
- Boyle /Zastavuje se u dveří vlevo/ Člověku by bylo líp pod drnem. Aduůů! Teď mě to zas dloublo v druhý noze! Nikdo na světě neví, jen já sám, co bolesti vytrpím s těma svýma nohama.
/Odchází vlevo/.
- Pí. Boyleová /Nasazuje si klobouka plášť, který bere s postele v alkovně/ Musím teď běžet, protože už jdu strašně pozdě: ale tentokrát jsem se rozhodla počkat a zahnat toho Jexera. /Rychle odchází vpravo/.
- /Jerry stojí vpravo u stoku a Mary vchází dveřmi vlevo. Zřejmě je připravena k odchoďu, má plášť a nasazuje si klobouk/.
- Jerry Jdeš ven, Mary?
- Mary Asi ano, když si nasazují klobouk, ne?
- Jerry Zase tak zahořkle, Mary.
- Mary Ty mi nedovoliš, abych byla přívětivá: když to zkusím, schválně si to špatně vykládáš.
- Jerry Vždycky jsem si to špatně nevykládal, často jsi byla šťastna, když tě Jerryho ruce držely v náručí.
- Mary Jestli takhle budeš mluvit, Jerry Devine, začnu tě nenávidět!
- Jerry Dobrá, ať je to tedy buď svatba nebo rozchod! Poslyš, Mary, kandiduju na místo tajemníka našich odborů. Mám jen jediného oponenta. Jsem u všech našich lidí oblíben a jsem dobrý řeč-

řečník - všichni říkají že budu zvolený.

Mary

Nu a ?

Jerry

Bylo by toisto za tři sta padesát liber ročně, Mary. Mohli bychom na to oba pěkně a pohodlně žít, vytáhlo by tě to tady odtud a ...

Mary

Teď nemám čas tě poslouchat - musím jít.

/Mary přejde ke dveřím vpravo před stolem: Jerry se s ní sejde zase na poloviční cestě uprostřed/.

Jerry

/prosebně/Mary, co ti to v posledních týdnech vlezlo kvůli mně do hlavy? Sotva na mne promluvíš, a když, tak jen slovíčko plné hořkosti. Copak jsi, Mary, zapomněla všechny šťastné večery, sladké jako vonné hřobky, které vroubily cesty, když jsme se toulali krajem.

Mary

Teď už je po všem. Až dostaneš to nové místo, Jerry, nebude dlouho trvat a najdeš děvče, které bude daleko lepší milenka než já.

Jerry

Nikdy, nikdy, Mary! Ať se stane cokoli, pro mne vždycky budeš jen ty.

Mary

Musím pryč; prosím tě, nech mne odejít, Jerry!

Jerry

Pájdá s tebou kousek cesty.

Mary

Není třeba, děkuju: chci být sama. /pokouší se projít./

Jerry

/chytne ji za paži./ Jdeš za jiným chlapcem; namluvila jste si někoho jiného, milostivá!

Mary

To se tě vůbec netýká, Jerry Devine, pusť mě!

Jerry

Viděl jsem tě vycházet z tančírny "U Chrpy" a viděl jsem jak ho držíš pod paží - toho vychrtlého frajírka s holí a rukavičkama!

Mary

/odmítavě/Pusť mě, to mě bolí! Nech mě jít, nebo začnu vřeštět a máme na krku starýho!

Jerry

Nebuď tak surová, Mary, neboť tak surová na člověka.

Boyle

/objevuje se ve dveřích vlevo v širokých mančestrových kalhotách/ Co má znamenat ten povyk ?

Mary

Pusť mě, pusť mě!

Boyle

Slyšíte mě - nač ten povyk tady?

Jerry

/naříkavě/ Neřekneš mi ani jediné laskavé slovíčko, jediné

laskavé slůvko, Mary?

Boyle /hlasitě/ Neslyšíte, že k vám mluvím? Nač ten povyk tady?

Jerry Nech mně, ať ti políbím ruku, tu tvou malou jemnou bílou ruku!

Boyle Tvou malou, jemnou, bílou ruku - ztrácíš rozum, člověče?

Mary /se vytrhne a vyběhne dveřmi vpravo/

Boyle /k Jerrymu/ To je mi pěkné počínání před očima otce?

Jerry /obrací se a mluví zlostně k Boylevi/ Ach, držte hubu, pro Boha živého! /Běží za Mary vpravo/

Boyle Vlevo od stolu chvílku bez řeči/. Děti teď špetku nedají na své rodiče. Do hrobu přivedou starýho otce s šedivejma vlasama a ještě se k tomu smát budou, a ještě se smát budou! /obrátil se vlevo a sedá si na židli u krbu/ Ach, asi to bude všude stejný ve světě je takovej chaos! Snídaně. No, jen ať si pro mně schovávají snídaní /rozhodně/ Ani kdyby přede mnou na kolenu klečeli, nevzal bych jí! Já jim ukážku, že mám v sobě ještě trochu hrůsti.

/Chvilku klidně sedí; pak pomalu vstává, přechází scénu za stolem a jde ke kredenci. Otevírá spodní skříň, vytáhne talíř a dívá se na něj/. /Pohrdavě/: Vuřt, hm, jen ať si ho nechá. /Dává talíř s vuřtem zpět, pomalu se vrací k židli u krbu, sedá si a zůstává v klidu několik vteřin, pak vezme z krbu čajník a zatřepe jím./ No, čaj je mokřej, to zas jo. /Klade čajník zpět do krbu a zase chvílku klidně sedí. Pak vstává, pomalu jde ke kredenci, vytahuje talíř s vuřty, vrací se ke krbu, klade vuřt na pánev, kterou pak dá na oheň, sedne si na židli a opéká pomocí vidličky vuřty/.
/Zpívá při vaření/.

Až zas přijde květu čas
budou zpívat ptáčekové,

v jarním slunce úsměvu
zmizí všecken žal i steskové.

Pak můj modrooký hoch se ke mně vrátí zas -
jen když mu věrná zůstanu,
až přijde květu čas!

- Pí. Boyleová /Rychle vstupuje, je velmi rozčilená, s pohledem překvapení na Boylea/ Áááá, ty jseš doma - tos musel v tuhle chvíly přijít.
- Boyle Ne, vůbec jsem neodešel.
- Pí. Boyleová To je pak divný, žes neslyšel tlučení. /Odkládá plášť a klobouk přes postel v alkovně/
- Boyle Tlučení? Ovšem, že jsem slyšel tlučení.
- Pí. Boyleová A pročpak jsi neotevřel dveře? To jsi měl asi co dělat se Joxerem, žes na to neměl čas.
- Boyle Neviděl jsem Joxera od chvíle, kdy odešel. Joxer! Co by sem přivešlo Joxera?
- Pí. Boyleová /Začíná uklízet pokoj, oprášovat židle atd/ Chceš mi snad namluvit, že vy dva jste spolu zas něco nepachtovali, jen jsem vystrčila záda?
- Boyle A co by jsme spolu pachtovali? Já mám jiný věci v hlavě, než pachtovat něco s Joxerem. To můžu odpřisáhnout na všechny svatý knihy
- Pí. Boyleová Že jste nebyli v hospodě, já vím! /Přechází k Boyleovi/ Hněd jsi do svého pokoje a stáhni si ty svý mančestrovky, a hoď na sebe límec a kravatu, ať vypadáš trochu k čemu. Za chvílinku přijde Mary a ona s ní návštěva, a ta má pro tebe velkou novinku.
- Boyle /Odmítavě/ Práci podle všeho! Nejdřív se musím chytit jedný, než začnu hledat další.
- Pí. Boyleová Je to něco, co ti zdvihne típek. Tedy práce to není, ale je to novinka, která ti přinese šanci tvýho života.
- Boyle Nač tyhle záhedy?
- Pí. Boyleová Tak jen jdi a svlíkni si mančestrovky, když ti povídám. /Boyle jde do pokoje vlevo, pí. Boyleová uklízí pokoj, dává lopatu pod postel a jde ke kredenci/. Ach, Bůh mi pomoz, to je tu pěkněj pořádek! Ach, Joxer tu byl, Joxer tu byl!
- /Vstupuje Mary a Charlie Bentham. Je to pětadvacetiletý, vysoký, hezký muž, který má o sobě značné mínění. Má na sobě hnědý kabát a hnědé punčoky, šedivé punčochy a hnědý

svetr a tmavomodrou kravatu. Má rukavice a hůl/
/Plná caviků/ Pojďte dál, pane Bentham. Posadte se pane Bentham, na tuhle židli, ta je pohodlnější, než tamhleta, pane Bentham. Můj tu bude za minutku. Právě si svlíká kalhoty.

Mary

Mamičko!

Bentham

/si sedá na židli za stolem u pravého rohu/ Neračte se ani trochu vyrušovat, paní Boyleová -- sedí se mi tu docela dobře, děkuji.

Pí. Boyleová

A to pomyslení, že znáte Mary, a že ona věděla o té novince co pro nás máte, a nikomu ani slovíčko! Ale tím je to teď vítanější, protože jsme táhli už opravdu z posledního.

/Uklízí věci na kredenci/. Musíte prominout, jak to tu vypadá, pane Bentham. Jak jen odtud vytáhnou paty, ten můj star to tu převrátí vždycky vzhůru nohama. Vzhůru nohama.

Bentham

Z toho si nic nedělejte, paní Boyleová, to nic nevádí, ujišťuji

Boyle

/Z pokoje vlevo/ Kde jsou moje šle, kde jsem pro boha živý nechal svoje šle ... Hej, neviděli jste, kam jsem dal šle?

Johny

/volá zvenčí/ Mami, pojď sem, prosím tě a odveď odtud tá nebo z něj nešlím.

Pí. Boyleová

/Jde ke dveřím/ Ale, ale, ale ten člověk bude něco hledat ještě o sedmý den. /Volá na Boylem/ Podívej se, kde máš svoje šle, člověče, visí ti kolem krku.

Boyle

/Uvnitř/ Áááá, dobrý Bože!

Pí. Boyleová

/volá/ Johny, Johny, pojď sem na chvílku.

Johny

Ach, nechte Johnyho na pokoji a neobtěžujte ho!

Pí. Boyleová

Pojď sem Johny, ať tě můžu představit panu Benthamovi.

/K Benthamovi/ Můj syn, pane Bentham, život už mu dal co proto. Byl ještě chlapec, když na velikonoce dostal ránu do boku a pak mu ustřelili ruku, když se bojovalo v O'Connellově ulici.

Johny

/vstoupí/

Pí. Boyleová

Tady je, pane Bentham. Pan Bentham, Johny.

Hlavní název: Juno a páv
Druh dokumentu: Monografie
ISBN: null
Autor: O'Casey, Sean
Strana: 19 - 38

SYSTEM
◆KRAMERIUS◆

Podmínky využití

Divadelní Ústav (DU) poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny DU a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny DU není možné bez případného písemného svolení DU.

Divadelní Ústav
Celetná 17
110 00 Praha 1

knihovna.du@divadlo.cz

- Johny Nikdo nemůže popřít, že vykonal svůj díl pro Irsko =
jestli mu to bude kdy co platné
/vychloubačně/ Udělal bych to zas, mami, udělal bych
to zas. Protože zásada je zásada.
- Pí. Boyleová Ach, tys ztratil svou nejlepší zásadu, chlapče,
když jsi ztratil ruku. Ruce jsou ty jediné zásady,
které jsou co platné dělnému člověku.
- Johny Irsko, jen z poloviny svobodné, nebude mít nikdy klid,
dokud bude mít jediného syna, který udrží pušku v
ruce. /Odejde od Bethama ke krbu a sedne si na židli/.
- Pí. Boyleová No bodejť, no bodejť - žádný chléb je mnohem lepší
než půl bochníku. /Volá na Boylea/ Pospěš si tam, ano?
- Boyle /Vstupuje zleva/. /Má na sobě své nejlepší kalhoty,
které nejsou příliš dobré, vypadá nepohodlně v límci a
kravatě. Pí. Boyleová ho bere za paži a vede ho k Betha-
movi. Potřesou si rukama ošklivým způsobem. Boyle
-vlevo, Bentham vpravo, pí. Boyleová uprostřed./
- Pí. Boyleová To je můj manžel, pan Boyle, pane Bentham.
- Bentham Áááá, měj moc mě těší, že vás poznávám, pane Boyle.
Jak se máte?
- Boyle Ach, vůbec se nemám dobře. Trpím strašným bolestma
v nohou. Tady Juno vám může říct, co ...
- Pí. Boyleová Moc těch bolestí v nohou mít nebudeš, až se dozvíš,
co nám pan Bentham přišel říci.
- Bentham Juno! Zajímavé jméno! Připomíná slavnou Homérovu
báj o starověkých bozích a hrdínech.
- Boyle /Neví oč jde/ Že jo! Juno se totiž narodila a byla
křt-ěna v červnu, v Junu, jak u nás říkáme. Poznal
jsem jí v červnu, vzali jsme se v červnu a Johny se
narodil v červnu a tak jí jednou povídám: ty by ses
měla jmenovat Juno, a ved tý doby jí to jméno zůstalo.
- Pí. Boyleová O těchle věcech můžem mluvit později. Teď ať nám
pan Bentham poví, co má na srdci. /Staví židli pro
Benthama před stůl vpravo. Boyle si přináší židli ke
stolu vlevo, paní Boyleová usedá za stolem. Bentham
a Boyle si usedají tváří k obecenstvu. Johny zůstává

u krbu, ale otáčí se, aby vyslechl zprávu. Mary stojí za Boylem, Bentham výtahuje z náprsní kapsy veliký dokument a rozkládá jej. Převládá pocit potlačovaného vzrušení./

Bentham

/přitahuje židli těsně k Boylevi/. Nuže, pane Boyle, mám zato, že se budete pamatovat na jistého pana Ellisona ze Santry, je to, myslím, váš příbuzný.

Boyle

/zlostně/ Je to ten vykladač a vedkladač! To se ví, že se na něj pamatuju.

Bentham

Nuže, je mrtev, pane Boyle...

Boyle

Zatraceně mělo jich bude pro něj truchlit.

Pí. Boyleová

Počkej, až ualyšíš, co nám pan Bentham chce říct, pak možná změníš názor.

Bentham

Týden před smrtí si pro mne poslal, abych mu přepsal závěť. Řekl mi, že jsou jen dva lidé, kterým si přeje odkázat svůj majetek; jeho druhý bratranec, Michal Finnegan ze Santry a John Boyle, jeho první bratranec z Dublinu.

Boyle

/Vzrušeně/. Já, to jsem já, já?

Bentham

Vy, pane Boyle; přečtu vám opis závěti, který mám s sebou. Závět byla řádně zanešena na pozůstalostním soudě. /Začne číst/. 6. února 1922 toto je poslední vůle a závěť Williama Ellisona ze Santry v okrese dublinském. Tímto příkazuji a žádám, aby mé vlastnictví bylo rozděleno takto: 20 liber Společnosti sv. Vincenta de Paula, 60 liber na mě sloužené k odpočinutí mé duše, pět šilingů každá mě, zbytek mého majetku nechť jest rozdělen mezi mého prvního a druhého bratrance. Ustanovuji tímto Timothy Buckleyho ze Santry a Hugh Brierliho z Coolocku svými vykonavateli poslední vůle. Podepsáni William Ellison, Hugh Brierly, Timothy Buckley, Charles Bentham.

Boyle

/Dychtivě/ A kolik z toho bude, pane Bentham? Bentham

Bentham

Vykonavatelé mi řekli, že polovina majetku bude činit něco mezi patnácti sty a dvěmatisíci liber

- Mary Jmění, tatínku, jmění!
- Johny Teď budeme moct tady z toho domu vypadnout a odejít někam, kde nás nikdo nezná.
- Pí. Boyleová Teď se nějakou chvílku nemusíš honit za prací, Jacku.
- Boyle /horlivě/ Už nikdy nebudu pochybovat o dobrotě boží.
- Bentham . Blahopřeji vám, pane Boyle. /Potřesou si rukama/.
- Boyle /Vyskakuje na židli/ A teď, pane Bentham, si sňámi dáte nákou šňábu.
- Bentham /Zmateně/ Šňábu?
- Boyle Šňábu, truňk - skleničku!
- Pí. Boyleová /zděšena/ Jacku, mluvíš s panem Benthamem, a ne s Joxerem.
- Boyle /slavnostně/ Juno /dívá se na Mary/ Mary ... /na Johnyho/ Johny ... okamžitě musíme držet smutek ... Nikdy jsem nečekal, že chudák Bill. tak najednou umře. - Nu všichni jednou musíme umřít, ty Juno, dnes ... a možná zejtra ... je to smutné, ale není žádná pomoc ... Requiescat in pace ... nebo, abych použil našeho starého jazyka jako sv. Patrick; Gah se jri džie ejra!
- Mary /směje se/ Ale tatínku, to není Odpočivej v pokoji, to je Bůh chraň Irsko.
- Boyle Éách, to je jedno, - není to snad modlitba? Juno, zkoncoval jsem s Joxerem. Je to jen vykladač a ...
/Náhle se vzádu okno prudce otevře a Joxer zlobně a rychle vleze do místnosti. Běží ke dveřím vpravo. Všichni jsou vyjevení, Bentham ustupuje do pozadí kolem pravého rohu stolu a zůstává stát vlevo od kredence. Mary jde druhou stranou a stojí vedle Benthama. Boyle ustupuje vlevo, paní Boyleová zůstává stát za stolem./
- Joxer Zkoncoval jsi s Joxerem, co? Možná, že sis myslel, že kvůli tobě zůstanu na střeše celou noc! To ti nic nevařilo a tvému příteli s límečkem a kravatou taky ne, že Joxer stojí venku na střeše a vítr do něj pere?
- Pí. Boyleová Pro kristovy rány, co vás přivedlo ven na střechu, co jste tam dělali?

- Joxer /ironicky/ Já jsem tam snil, že stojím na můstku lodi a ta pluje Antarktickým oceánem; a dulo to a dulo a já se díval na nebe a říkal si: co jsou to hvězdy, co jsou to hvězdy?
- Pí. Boylová /spěchá ke dveřím vpravo, rozhodným způsobem je otevře a zlobně se postaví vedle nich./
Joxere Daly, tady jsou dveře, ven! Vždycky jsem věděla, že jste střěštěnec.
- Joxer /jde ke dveřím/ Vždycky se musím smát, když se podívám na toho námořníka slaných vod! A kdyby si zavesloval na řece, dostal by mořskou nemoc!
- Boyle Koukej, ať seš venku, nebo vezmu zákon do vlastních rukou!
- Joxer /Jde ven/ Řekni mi na shledanou a ne Sbohem. Hledá práci a modlí se k Bohu, aby jí nedostal! /Odchází/
- Pí. Boylová Už mě to nebaví říkat, co je Joxer. Teď snad sám vidíš, co je zač.
- Boyle /Horlivě/ Už víckrát nebude sfoukávat pěnu z mého půllitru, to je jistý, Johnny Mary musíte v budoucnu držet při sobě. Juno, zkoncoval jsem s Joxerem ... Od teďka sem nověj člověk ... /jde vpravo, paní Boylová vlevo, setkají se uprostřed, stisknou si ruce, a zpívají nadšeně:/
Ach, má milá Juno, věrnost ti slibuju, ty moje milá Juno, nad vše tě miluju.

O p o n a

- Pí. Boyleová /Venku/ Otevři dveře, Jacku -- je to tak těžký, že mě to málem strhlo.
/Boyle se obrací, běží ke dveřím a otevírá je, vstupuje paní Boyleová nesouc gramofon, za ní Mary nese gramofonovou trubu a několik balíčků. Paní Boyleová klade gramofon na prádelník, bere od Mary trubu a připevňuje ji. Mary klade balíčky obsahující koláče na stůl/.
- Boyle /Udýchána/ To nebyla legrace, nést tohle z Henryho ulice.
- Boyle /Odstupuje a zírá v obdivu na gramofon/. /Všichni kromě Johnnyho se dívají na nástroj./
No, to je ale nádherný instrument! Kolik stál?
- Pí. Boyleová /odkládá klobouk a plášť do alkovny/. Libru jsme složily a dalších pět budeme splácet po dvou šilincích týdně.
- Boyle To je docela slušný.
- Pí. Boyleová Zdá se mi, že zapadáme nějak moc do dluhů. Nejdřív nábytek a teď, tohle.
- Boyle /zaplašuje úzkostlivost/ To všechno nezabere moc z dvou tisíc liber.
- Mary /u okna vzadu/ Já nevím, nač si potřeboval gramofon -- vím, že Charlie ho nesnáší, říká, že ničí opravdovou hudbu.
- Boyle /Rozhněván/ Ničí hudbu -- z toho mladíka je mi nanič. Gramofon nic jiného nechce, než aby se na něj správně hrálo. Pravěj div teprve ukáže, když je všude ticho -- co gramofon chce, je hrobový ticho!
- Mary Ale tatínku, Jerry říká totéž, konec konců hudbu můžeš ocenit, jen když máš správně vycvičené ucho.
- Boyle To je další mladík, s kterého je mi nanič. Správně vycvičený ucho! Podle všeho nemůžeš ocenit fotbal, když nemáš správně vycvičenou nohu.
- Paní Boyleová /k Mary/ Nech toho a jdi se strojit, nebo Charlie přijde, a čaj a vůbec nic nebude hotovo. /Mary odchází do pokoje vlevo/.
- /Pí. Boyleová otevírá balíčky, vytahuje koláče a klade je na talíř, který vzala z prádelníku. Připravuje věci pro

- čaj. Dívá se úzkostlivě na Johnyho/ Ještě ses nepodíval
na náš nový gramofon, Johny.
Teď nemyslím na gramofon.
- Johny
Pí. Boylová
Johny
Pí. Boylová
Johny
Pí. Boylová
Johny
Pí. Boylová
Boyle
Pí. Boylová
Bentham
Pí. Boylová
Boyle
- A na co tak ústavičně myslíš, Johny?
Na nic, náč, nic.
Ale jdi, na něco musíš myslet. Sám jsi tím vinen,
že jsi takový, jaký jseš; spát jednu noc u tetičky,
druhou noc u tětova bratra - k yž to takhle půjde dál
nikde nenaješ odpočinek.
Nenajdu ho nikde, nikde, nikde
Pravda, ty se ani nesnažíš nikde nalézt
Dejte mi pokoj, dejte mi pokoj, dejte mi pokoj, pro
Boha živého. /Klepání na domovní dveře/
/Ve zmatku/ Už je tu, už je tu, pan Bentham!
No, tohle je pokoj zrovna pro něho, škoda, že mu na
uvítanou nehraje kapela.
Budu dávat čaj kolem, jako v dobré společnosti a budeme
sedět za stolem jako nějací jelimánkové. /Další tlučení
na dveře/. /Pí. Boylová jde rozčilená ke dveřím, otevírá
je a vstupuje Bentham. Překypující city k Benthamovi/
Dejte klobouk a hůl Jackovi, támhle ...
/Přechází scénu před stolem k Boylevi a dává mu klobouk
a hůl/. /Boyle s kyselou grimasou je váhavě přijímá,
jde mezi stolem a pohovkou vlevo a epovržlivě je hází
do rohu. Pí. Boylová dává židli vlevo před krb./
Sedněte si pane Bentham na tuhle židli u krbu. Mary přij
za minutku. /Bentham si sedá, Boyle se vrací bere židli
a sedá si téměř za Benthama. Pí. Boylová dále připravu-
je věci pro čaj./
/slavnostně a s tónem velké důležitosti/ Čet' jsem dnes
v novinách, že akcie Comsols šly o půl procenta dolů.
To je vážná věc, poslechněte, a ukazuje to, že v celé
zemi je chaos.

- Pí. Boyleová Co to jsou Consols, Jacku?
- Boyle Consols? Ach, Consols jsou - ech to nemá smysl povídat ženským, co to jsou Consols, tomu bys nerozuměla.
- Bentham Je to tak, jak jste říkal, pane Boyle ...
- Mary /vstupuje ve mi hezky oblečená, přichází zleva kolem stolu a postaví se před Benthamem, který vstává, podává ruku Mary a opět si sedá. Mary má ve vlasech modrou stužku a v ruce má zelenou/
- Bentham Ó dobrý večer, Mary, vypadáš dnes tak krásně! ~~Ma~~
- Mary /čtverácky/ Opravdu?
- Boyle Právě jsme hovořili tady s panem Benthamem, Mary. Říkal jsem mu, že celé zemi je chaos.
- Mary /k Benthamovi/ Co se ti líp líbí, Charlie, když mám ve vlasech zelenou nebo modrou stužku?
- Pí. Boyleová /Napomínavě/ Mary, otec mluví.
- Boyle /Rychle/ Právě jsem říkal panu Benthamovi, že v celé zemi je chaos.
- Mary Ty vždycky musíš láteřit, tati, ať už je nebo není
- Pí. Boyleová Přes všechny náboženství a kartely svět není ani za mák lepší.
- Boyle /s velitelským gestem/ Čaj!
- /Mary a pí. Boyleová servírují čaj./ /Pí. Boyleová nalévá čaj do šálek a Mary je roznáší, nejdřív Benthamovi, pak Boyleovi a Johnymu, /
- Pí. Boyleová A Irsko si bere lekci od celého světa. Když jsme se pustili do dělání vlastních zákonů, myslila jsem, že se nikdy nepřestanem ohlížet zpátky a zatím jsme se nepřestali koukat dopředu! Kdyby si lidé hleděli víc svého náboženství, měli bychom všichni lepší naději, - co myslíte, pane Benthame?
- Bentham Je mi líto, ale netroufám si vyslovit názor k tomu bodu, pí. Boyleová; dogma mě vůbec neláká.
- Pí. Boyleová /pije čaj za stolem/ Já zapomněla, že s námi nedržíte. Co jste říkal, že jste?

- Bentham Theosof, paní Boyleová.
Pí. Boyleová A co pro pána boha je, Theosof?
Boyle Theosof, Juno, to je - povězte jí, pane Benthame, povězte jí.
Bentham To je těžké vysvětlovat jen několika slovy; theosof se opírá o náboženské knihy východu zvané Vody jejich ústředním tématem je existence vše prostupujícího ducha, který je duchem života, nic skutečně neexistuje mimo tento jediný universální duch života, a co se dokonce zdá existovat nezávisle na tomto duchu života, to ve skutečnosti vůbec neexistuje. Duch života se nazývá próna.
Pí. Boyleová Próna! To je, ale legrační jméno!
Boyle Próna, áno, próna /jemně hvízdne/ To je próna.
Pí. Boyleová Tiše, tiše, Jacku,
Bentham /klade šálek zpět na stůl/ Štěstí člověka závisí na tomto duchu. Lidé, kteří dosáhli vysokého stupně dokonalosti se nazývají Jogi. Někteří se stávají Jogi v krátké době, jiným to může trvat miliony roků.
Boyle Jogi! Viděl jsem jich stovky v ulicích San Franciska.
Bentham Tito Jogi tvrdí, že pěstujeme-li jisté duševní cviky, nabudeme moc, jaká je odírána jiným, - např. schopnosti vidět věci, které se dějí míle od nás.
Pí. Boyleová Do takovéhle víry bych se raději nepletla; to je mi moc podivné náboženství, všecko dohromady.
Boyle /mračí se na pí. Boyleovou/. /Klade šálek zpět na stůl/. Co je na tom divného? Nejsou všechny náboženství divný? Kdyby nebyly, nikoho bys nepřinutila, aby jim věřil, ale náboženství se už vyžívá. Měly svůj čas jako všechno ostatní. Vezměte si např. správného dublíňana; ví toho víc o Charlie Chaplinovi o Tom Mixovi, než o sv. Petru a Pavlovi.
Pí. Boyleová Ale na duchy, nevěříte, pane Benthame?
Mary Copak nevíš, že ne, mamí?

Bentham

To se neví, Mary. Vědci se začínají domnívat, že osoby jistého založení vidí n kdy to, co nazýváme duchy. Tvrdí, že vzrušující děje, jako třeba zabití člověka vyžadují veliké energie a že tato energie vyzařuje na místě, kde se děj odehrál. Lidé mohou žít na tomto místě a nic nepozorují, když tu může přijít někdo jehož osobnost je čímsi zvláštním spjata s energií toho místa a ta osoba pak v jediném záblesku spatří celý čin.

Johny

/vstává prudce se židle u krbu, je bledý a třese se./
Co se to tu pořád vede za řeči? Copak se nemůže mluvit o něčem lepším než o zabíjení lidí? Můj Bože, copak na tom není dost, že se takové věci dějou? Ještě se o nich musí mluvit? /Johny odchází rychle do pokoje vlevo/. /Bentham vstává se židle překvapen a rozčilen/

Bentham

Ó, promiňte, pí. Boyleová; ani mne nenapadlo ...

Pí. Boyleová

/omlouvavě/ To nevádí, pane Bentham, je moc přecitlivělý.

Johny

/zděšeně vykřikne v pokoji vlevo/ Všichni vstanou zděšení.

Pí. Boyleová

Matičko boží, co to je?

Johny

/prudce vyrazí z pokoje vlevo, je bledý, rty mu pukají a údy se třesou. Pí. Boyleová běží a chytá ho do náruče./

Johny

Zavřete dveře, zavřete dveře, rychle, proboha živého, křiste Ježíši. Smiluj se nademnou! Blahoslavená matko boží! Ochraňuj mě, ochraňuj svého syna!

Pí. Boyleová

Co to s Tebou je? Co se Ti stalo? /Napolo ho nese k posteli v alkovně a posadí ho na ní/ Posad se, posad se, tedy na postel ... tak pěkně, tak.

Mary

/zpět u stolu/ Co se ti stalo, Johny?

Johny

Viděl jsem ho viděl jsem ho klečel před soškou ... milosrnný Kriste, smiluj se nademnou!

Pí. Boyleová

/ostře na Boyla/ Dej mu trochu whisky ... rychle, člověče, nestůj tam tak hloupě.

Boyle

/přechází k rádelníku, nalévá do sklenice whisky, přilévá vody, a přináší sklenici pí. Boyleové./ /Ta dává Johnymu napít, vrací sklenici Boylevi, který jí odnáší zpět a dívá se pak na Johnyho a pí. Boyleovou./

Johny

Sedni si tady, tady, matko ... mezi mne a dveře,

Pí. Boyleová

/utěšujíc ho/ Budu sedět vedle tebe, jak dlouho budeš chtít, jen mi pověz, co to na tebe jen přišlo?

Johny

Viděl jsem ho viděl jsem Robbiho a Tancreda, jak klečí před soškou ... a červené světlo na něj svítilo ... a když jsem tam vstoupil ... obrátil se a podíval se na mne ... a já viděl jak na prsou krvácí ... Ó, proč se na mne tak podíval ... já za to nemoh, že ho zabili ... Matko boží, ochraňuj mne před ním

- Boyle A teď vás dva představím nastávajícímu, naší Mary; pane Bentham, to je paní Madiganová, naše stará sousedka nikoho nikdy nenechá na holičkách, pokud jento trochu jde.
- Bentham /vstává, podává nejistě paní Madig./ jsem velmi rád, že vás poznávám, paní Madiganová.
- Paní Madig. A já vám řeknu, pane Bentham, v Mary dostanete tak pěknou ženušku, o jaké se vám určitě ani nezdálo. Ta není jako ty nafílené loutky, které se flákají a pasou po mužských a chtějí se jen vyrážet. Pamatuji se tak dobře, jakoby to bylo včera, na den, kdy se narodila, bylo to v úterý 25. 6. 1901, třiatřicet minut po jedné na hodinách u Foleyů, v hospodě na rohu ulice. A studený den to byl na léto a pamatuji, jak tam Joxerovi, kterého jsem potkala na schodech, povídám, že ten nový přírůstek u Boyleů bude jednou statné dítě, když se toho dožije, a že z něho jednou bude něco, co nikdo netuší, a jak tomu ^{Bůh} chtěl, tady dnes jí máte, bude si brát mladého pána, který vypadá, že je schopný zastat v životě jakýkoli místo, na které ho Pánbůh povolá.
- Boyle /horlivě/ nabízejí místo pí. Madigan. na pohovce/. Posadte se, paní Madiganová, posadte se, vy šibalko jedna. /Paní Madigan. si sedá na pravý konec pohovky, Boyle se obrací k Joxerovi, který stojí po jeho pravici a přivádí ho s důležitou tváří k Benthamovi, kterému se Joxer zřejmě nelíbí/. /Horlivě k Benthamovi/. To je Joxer Daly, bývalý vrchní harcovník naší drahé odbočky Irských národních myslivců a starej soused s hořejška, kterej nikdy nezoufal ani v nejtemnějších dnech irských zkoušek.
- Joxer /Mocně potřese Benthamovou rukou, ten však neopětuje přátelské city Joxerovy. Joxer obrací hlavu k Boylevy/. Nil desperandum, nil desperandum, kapitáne.
- Boyle Posadte se, Joxere, posad se! /naznačuje židli vlevo od stolu, a Joxer na ní usedá. Boyle se vrací k prádelníku, kde jsou nápoje. Bere háhev piva, staví jí k Joxerovu lokti a vrací se zpět. Na cestě k prádelníku/.

- My dva jsme byli často v těžké situaci.
- Pí. Boyleová To jo, v hospodě u Foleyů.
- Joxer A vyšli jsme z toho se vztyčeným praporem, se vztyčeným praporem, kapitáne.
- Boyle A teď se napijeme - vím, že starýmu příteli neodmítneš.
- Pí. Madig. /K pí. Boyleové/ Johnymu není dobře, paní ?
- Pí. Boyle /varovně/ Pet!
- Pí. Madig. Ó, ubožáček.
- Boyle Tak, paní Madiganová, čaj nebo co?
- Pí. Madigan. Tedy, abych mluvila za sebe, čaj jsem už před chvílkou měla doma a teď se bojím pít další - nikdy nejsma svá, když piju moc čaje. Ale stejně, pane Boyle, děkuju.
- Boyle Tak co takhle lahvičku piva nebo kapku whisky?
- Pí. Madigan. Lahvička piva by byla na můj žaludek trochu těžká po tom čaji É - e - e - e, já bych zkusila skleničku tý kořalky.
- /Boyle nalévá do skleničky whisky. Bere džbáněk s vodou a obojí přináší pí. Madigan. Podá skleničku pí. Madigan a čeká se džbánkem./
- Pí. Madigan. Není nad skleničku kořalky, tu a tam ale moc často to taky není dobré. /K Boyleovi, který přidává vodu/. Ach Johnny, nedávejte mi na to Proboha moc vody!
- /Pije./
- Prý odtud máte odejít.
- Boyle Hledám místečko někde u moře; rád bych měl místo o jakým by se dalo říct, že bylo jak mou kolíbkou, tak taky mým hrobem. Moře mě ustavičně volá.
- Joxer Volá, volá, volá, ve větru a n moři.
- Boyle Ještě kapku whisky, paní Madiganová?
- Pí. Madigan. No, těžko odmítat, když je to tak dobrý.
- /Všichni popíjejí a sedí takto: pí. Boyleová vpravo u stolu, Joxer vlevo, pí. Madiganová po Joxerovi levici na pravém konci pohovky, Mary sedí na pohovce vlevo od pí. Madiganové, Johnny leží na posteli v a lkovně, opírajě

se o loket. Bentham vzařu vlevo od alkovny pŕihlŕíží bez velké účasti./

Boyle /Bouchá autorátativně řo stolu./ Písničku, Juno Mary
"K řem našim horám".

Pí. Madigan. /nadřene/ Ano, ano.

Joxer /Bere láhev piva, otřvirá ji, nalévá řo sklenice a pije./
Ach, to je milá písnička, milounká!

Mary /Styřlivě/ Ale ne, tati; není mi řo zpívání.

Pí. Madigan. Ale jdi mi, řeřátko, a to mář teprv pŕeř vdavkama; pamatuju se jakoby to bylo včera - byl krásný srpnový veřer pŕeř 15. řetý, akorát na řen to bude v ŕterý, řo pŕijde po pŕiřtím ŕterku, křýř můj - řej mu Pán lehký vořpořinutí - a já jsme spolu seděli nesměle v rozkořňoučkým koutečku u polní cesty, poblíž Stylesu. "To ti poškrábe tvůj krásný bílý křeřek", povídá on a chytí větvičku ořtruřiny, jak tam visela, plná hezounkých kvířečků, jaké si jen řovedete - pŕedstaví a ulomí ji, takře jeho ruka jako jen tak náhodou mně klela kolem pasu a pak jsem cítila, ře mně pŕitahuje a pŕitahuje, já myslala, ře v prsou musí každou chvílku vybuchnout ta roztomilá písnička o řech zelených lířtečkách, řo řeřestí na stromech, a o bzuřících včeličkách a poletujících motýlech!

Boyle /tluče řo stolu/ Ticho, tu písničku.

Pí. Boylová A řo vy, pí. Madiganová?

/Po lichocení pí. Madigan. vřtává a zpívá tremolovým hlesem pŕvní sloku/

Křýř mĕsíc v májí svítí, má lásko,
A svěřluřky se třpřtí, má lásko,
A ten náš háj
Je jako ráj,
Je sladce v svěřě snítí, má lásko

Tak vřbuř se, hle, nebe jas, můj milý,
Je vřřdycky na rozkoře řas, můj milý,
Jak řen si pŕodlouřím,
To pŕece nejlip vím:

Pár hodin noci ukředneme zas, můj milý.

/ochraptí a usedá si uprostřed potlesku/
Ach, mám chreplavý hlas, June, ačkoli pamatuju časy,
kdy Nannie Madiganová uměla zpívat jako slavík v čas
páření. Pamatuju jako by to bylo včera, jak se oslavo-
valo narození prvního děčka Annie a Bennyho Jamesonových
co měl holičský krám, pamatujete, jak po velikonočních
bitkách vyvěsil zeleno - bílo - oranžovou tyčku a pak,
když se do toho daly ty britské oddíly. Jak jí zase
ztáhl a vystrčil místo ní šerveno-bílo-modrou s vejmlu-
vou, že holičské tyč je přísně nepolitická - jak jsem
tedy zpívala. "A ty si vzpomeneš" a vysoké noty se jen
třepotaly v neprostém tichu jak věichní ztrnuli a pak
následoval potlesk až na stolech řinčely sklenice a
korunu tomu nasadil ten holič Jameson, když řekl, že
to byl nejlepší přednes "A ty si vzpomeneš", jakéj co
živ slyšel.

Boyle

/rozhodně/ Navrhuju, aby zpíval Joxer

Joxer

Ale ne, já neumím, nechtěj to na mne, kapináte

Boyle

Ať zpívá Joxer, ať zpívá Joxer - ať zazpívá jednu,
co při ní zavíná oči

Joxer

/Se vzprími na židli, napije se, odkašle si, pateticky
zavře oči a začne zpívat velmi drzným hlasem/:

Je předaleko od země, kde hrdina je jí spí.

A milenci nad ní vzdychají /váhá/

a milenci vzdychají vzdychají ... vzdychají ...

/pausa/

Boyle

/napodobuje Joxera/ "A milenci vzdychají"! Co to máš
za nápad zpívat písničku, když jí neznáš?

Mary

Zkuste jinou pane Daly - možná, že budete mít větší
štěstí.

Pí. Madigan.

No tak Joxere, zkuste jinou.

Joxer

/opět začíná/

Já slyšel drozda pěti milostnou píseň úsvitu

však ... však ... -/v panice/

k nerozvitým poupatům ... poupatům ... poupatům...

Johny

Matko, spusť pro Boha gramofon a ať Joxer přestane
skučet

- Boyle /velitelsky/ Gramofoni! ... nesnáším lidi, který se pokoušej
dělat něco, nač nestačej
- Pí. Boyleová To bych ráda věděla, jak si někdo může nevšímat těch věcí,
podívejte se, co jen provádějí s lidmi v tomhle domě. Copak
nezmasakrovali skoro celý dům? Táhle muž paní Doughertyové
má pryč nohu; táhle paní Treversová, které mina roztrhala
syna v Inchageele v Corku /Inčgilu/; paní Madiganová, která
ztratila jednoho ze svých synů, při přepadu, je to pár týdnů
a teď chuděra jediné dítě paní Tenerodové šlo na pravdu Boží
s tělem jak řešeto. Na mou pravdu, když to není naše věc,
pak nevím, či věc to je.
- Boyle No tak, no tak, to už stačí. Nás se to netýká a nemáme zapotřeb.
ani špetku si toho všimnout. Když chtějí mít pohřeb se všemi
ceremoniely dobrá, ať ho mají. Když jsem byl námořník, vždycky
jsem byl, smířený s tím, že najdu hrob ve vodě, a když chtějí
být vojáky, dobrá, nemá cenu skučet, když je potká osud vojáka.
- Joxer /recituje/ Padnout chce jak voják pravý -
vypnu prsa vprostřed řady!
- Pí. Boyleová Na druhý straně čas, si zaslouží, co má; protože se u ní
poslední dobou scházeli rebelové, jak na veřejném místě:
a poslední měsíce ať při východu nebo při západu slunce
vám v každou chvíli vrazil do světnice někdo od policie a
vyptával se kde jste se narodili, kde vás křtili, kde jste
se brali, a kde vás pohřbují!
- Johany /Vstane z postele, přejde ke krbu, kde usedá. Nervosně/.
Pro Krista páma, nechte už těchhle řečí!
- Pí. Madigan. /Mění předmět hovoru/ Co aby nám zaspíval pan Boyle, než
spustíme ten gramofon?
- Boyle E-e-e-eh, musel bych mít v sobě ještě pár skleniček, než bych
měl náladu na zpívání.
- Joxer Řekni nám tu básničku, cos tuhle napsal /k ostatním/
To je vám milá básnička, milouňká básnička.
- Pí. Boyleová Pomoz nám Pánbůh, on se dává na básnění!
- Boyle /vstává/ E-e-e-ch /recituje s pohnutím, afektovaným způso-
bem/

Shawn byl můj nejlepší druh, co jsem na světě znal.
Pracoval jako kůň, strašně málo však bral.
Že nejlepší byl dokaž, za to vám každý ručí,
A dnes jsem tolik smutný, protože v base bručí.
On nebyl vůbec zbožný - sotva znal Otče náš.
V neděli stejně v chrámu jen lumpy uhlídáš.
Měl rád své pivo - a hodně, svého pána už ne tak,
V nouzi doved' dát soudruhu i poslední svůj pěťák.
E-e-e-ch /sedá si/

- Pí. Boyleová O té doby ti Bentham vůbec nepsal - ani řádku poslední měsíc?
- Mary /monotoně/ Ani řádku, maminko
- Pí. Boyleová To je moc divné Co se to vůbec mezi váma dvěma stalo? Tak najednou tě nechat a taková láska to byla. /Jde kolem pravého rohu stolu dozadu a bere klobouk a pláští z postele v alkovně. / Odejet pryč, do Anglie a ani adresu ti nenechal ... Podle toho, jak s tebou vždycky chodil tančit, jsem myslela, že byl do té zblázněný. A určitě si mu nic neřekla?
- Mary Ne, maminko - alespoň nic, čím by se dalo vysvětlit, proč mě nechal.
- Pí. Boyleová Víš, ty jsi někdy trošku ukvapená, Mary, a říkáš věci, které nemáš.
- Mary Nikdy jsem mu neřekla, co jsem neměla říct, to vím určitě.
- Pí. Boyleová /Jde před stůl/ Jak to tak určitě víš?
- Mary Protože ho miluji celým svým srdcem a duší, maminko. Proč, to nevím; často jsem si myslela, že to nebyl takový člověk jako chudák Jerry, ale stejně jsem ho myslela milovat.
- Pí. Boyleová Ale nesmíš se takhle trápit; když žena straní muže, nikdy neví, co ztrácí, to je pravda, ale taky nikdy neví, co na druhé straně získává. Nejsi už to děvče, cos byla před měsícem - vypadáš, jako by ses měla usoužit. Už jsem tě dávno měla zavést k doktorovi a nečekat až do dneška.
- Mary Opravdu není zapotřebí chodit se mnou k doktorovi, mamí, nic vážného mi neschází - jsem jen vyčerpána a zklamaná, to je všechno.
- Pí. Boyleová Už dál čekat nebudu, ani trochu se mi nelíbíš. Bojím se, žeš udělal chybu, kdyžs nechala chudáka Jerryho... Byl pro tebe lepší než ten Bentham.
- Mary Maminko, nejlepší muž pro ženu je ten, pro kterého má nejvíc lásky, a Charlie jí měl všechnu.

- Pí. Boylová /Navléká si klobouka plášť/ Nu, jedna věc mluví pro něho. - Nemohla myslet na peníze, jinak by tě byl neopustil. . . Muselo to být něco jiného.
- Mary /znaveně/ Já nevím já nevím ... mamí, jen si myslím...
- Pí. Boylová Co si myslíš?
- Mary Představuji si ..., že myslel, že jsme pro něho ... nebyli dost ... dobrý.
- Pí. Boylová /rozhněvaně/ A co byl on sám? Jen učitel! Ačkoli mu nezaslívám, že se dal odstrašit lidmi jako je Joxer a ta stará Madiganka - pěkné lidi tatínek představil člověku, jako byl pan Bentham. O tom všem jsi už měla říct dřív. Mary; já nevím, proč tak ráda všechno před matkou zakrýváš; znalas Benthama a já bych se o tom nedověděla, kdyby bývala nepřišla ta zvěšť. A dnes po dlouhém domlouvání mi prozradíš, že tě nechal.
- Mary Nemělo by to smysl říkat ti - nerozumněla bys.
- Pí. Boylová /uražena/ Možná, že ne možná, že bych nerozumněla. Tak teď musíme jít. /Kolem pravého rohu stolu jde ke dveřím vlevo a mluví k Boylovi v pokoji vlevo/. Jdeme k doktorovi. Vstaneš dnes večer?
- Boyle /v pokoji vlevo/ Dnes mě strašně bolí nohy? Já se tak cítím, měl bych stočit k doktorovi já, místo Mary.
- Pí. Boylová /energicky/ Bolesti tě napraví! Pěkně's byl včera zřizený - přinesli tě jako utopence, spítáno do nemoty. Jestli to takhle chceš vést až dostaneš peníze, bude to tvůj hrob, pro mně blázince a pro Johnyho chudobince.
- Boyle /podrážděně/ Já myslel, že už jdeš.
- Pí. Boylová /ostře, ksele/ Takový právě jsi - nesneseš, když ti někdo domlouvá. Když víš, jak na tom jsme, po uších v dluzích, dívám se, že nevstaneš a ani k tomu advokátovi nezajdeš, aby ses zeptal, jestli nemůžeme dostat aspoň něco z těch peněz.
- Boyle /křičí/ Nemůžu tam chodit večer, v poledne, a ráno, či jo? Nemůže dát peníze dokud je nedostane, či jo? Z rohlíku krev nevymačkáš, či jo?

Pí. Boyleová

Už jsou to skoro dva měsíce, co jsme slyšeli o té vůli, a vypadá to, že k penězům máme pořád stejně daleko snad víš, že dlužíme dvacet liber starému Murphy-
mu?

Boyle

Matně si vzpomínám, žeš mi to už jednou řekla.

Pí. Boyleová

Tak tedy odteďka budeš k němu do krámu chodit sám, už se mu nemůžeš podívat do očí.

Boyle

Já myslel, žeš řekla, že už jdeš?

Pí. Boyleová

Teď už jdu, pojd Mary.

- Joxer /Ve dveřích/ Co se stalo, co ti kdo udělal, kapitáne?
- Boyle /zuřivě/ Nugent tu byl a vzal mi oblek, jediný, který můžu vzít na ulici!
- Joxer Vzal ti oblek - můj ty Bože! A cos dělal, když ti ho bral?
- Boyle /Jde od dveří vpravo za stůl/ Byl jsem v posteli, když se přikrad' jako zloděj v noci, a než jsem vůbec poznal, co má za lubem, popad' ho ze židle a zmizel jak straka.
- Joxer Proč to udělal pro Boha živého udělal?
- Boyle Proč to udělal? /vztekle/ Jak to krucifix mám vědět proč to udělal? - z žárlivosti a msty podle všeho!
- Joxer /Vpravo od Boylea/ Neřek' vůbec, proč to dělá?
- Boyle Coapk jsem ti neřek', že je popad' a byl pryč než jsem mohl otevřít hubu!
- Joxer To byla ale nějak moc rychle; něco zatím musí bejt. Slyšel' snad něco?
- Boyle Slyšel' něco? - Mluvíš moc divně, Joxere - co by mohl' slyšet?
- Joxer Že třeba nedostaneš peníze nebo tak nějak?
- Boyle A co by mohlo stát v cestě, abych nedostal peníze?
- Joxer Na to jsem právě myslel - co by mohlo stát v cestě, abys nedostal peníze - nic, jak já to vidím.
- Boyle /V šíleném stavu rozčilení se dívá na stůl, pak kolem, na prádelník, pak opět soustředěně na stůl s pohledem zmatku až zjistí, že láhev, kterou pí. Boyleová nechala na stole zmizela. Joxer ho pozoruje s pohledem předstíraného podivu./
- /S pohledem zabořeným do stolu/ Bože dobře!
- Joxer /předstírá překvapení/ Co se stalo, Jacku?
- Boyle /zuřivým tónem, smíšeným s resignací/ Musel taky odnést láhev piva, kterou Juno nechala na stole.
- Joxer /předstírá hrůzu/ Ale ne, ale ne, to by přece neudělal.
- Boyle /zlostně/ A kdopak to tedy udělal? /ukazuje na střed stolu/ Juno tady nechala láhev piva - a je pryč - sama přece ta flaška neodešla, či jo? /odšourá se za stolem ke krbu

Hlavní název: Juno a páv
Druh dokumentu: Monografie
ISBN: null
Autor: O'Casey, Sean
Strana: 39 - 48

SYSTEM
◆KRAMERIUS◆

Podmínky využití

Divadelní Ústav (DU) poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny DU a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny DU není možné bez případného písemného svolení DU.

Divadelní Ústav
Celetná 17
110 00 Praha 1

knihovna.du@divadlo.cz

s pohledem trýzně ve tváři. Joxer zůstává za stolem s pohledem překvapeného bolu./

Joxer Ach, to je hrůza, ach nelidskost člověka k člověku působí bezpočet muk. /Dveře vpravo se náhle otevřou a vstoupí pí. Madiganová, vyhlížející zlobně a rozčíleně/

Pí. Madiganová /s tónem sarkasmu ve zdvořilém způsobu mluvy/
Doufám, že vás nevyrušuju v nějaké debatě o vašem nadcházejícím dědictví - smím-li to tak nazvat - a že můžu na minutku žádat vaši pozornost, pane Boyle.

Boyle /rozpačitě/ Tedy jistě, paní Madiganová - starý přítel je vždycky vítán.

Joxer Přijďte večer, přijďte zrána, přájdte zvána, ba i nepozvána, paní Madiganová.

Boyle Posuďte se paní Madiganová

Pí. Madiganová /významně, výhružně/ Těch pár slov, co mámco říct, můžu říct ve stoji. Všechny ceremonie stranou, pane Boyle; mám zato, že se pamatujete, že jsem vám před časem půjčila tři libry, které jsem dostala za deky a nábytek ve francii.

Boyle /vytahuje z kapsy kalhot notýsek, přelístne několik stránek a pak se zadívá na jednu/ Pamatuju se dobře, mám to zapsané tady v knížce - tři libry, pět šillingů od Maisie Madiganové za zaslání zboží a dále čtyři penny odevzdané k doplnění ceny jednoho püllitru piva ze zásady, že ani ptáče nehrabe nadarmo. Vše bude splaceno v původní hodnotě, jak mile loď vpluje do přístavu.

Pí. Madiganová /vlevo/ Tak tedy od té doby, co jsem zastavila ty deky, hynu zimou; a tak jsem se rozhodla, že i když mi bude až moc horko na onom světě, na tomhle mrznout nebudu; a tudíž chci své tři libry, jestli račte vědět.

Boyle To je ale moč najednou paní Madiganová, nemůžu vyhovět ale jsem ochotný dát vám stvrzenku na všechno, na všecičko.

Pí. Madiganová Tak navaňte ty prachy a nehrajte komedii.

Boyle Z rohlíku krev nevymačkáte, že ne.

- Pí. Madiganová /Před stolem rychle přikročí k Boylevi a třese jím za ramena/ Dejte mi moje peníze, vy starej zvrhlíku, nebo je z vás vytřepu
- Boyle Hej nechte toho, nechte toho, povídám! Teď si ale počkáš na svý prachy holčičko!
- Pí. Madiganová /Je divá rozčilením, dívá se zžiravě po pokoji. Oko jí padne na gramofon, který stojí na prádelníku. Okamžik si divoce rozmýšlí příští akci, pak se před Joxerem, který couvá stranou vrhne k prádelníku, uchopí gramofon a jde s ním ke dveřím vlevo, kde se zastaví, aby promluvila/ Že si počkám? Já, že si počkám? Tak tedy dlouho čekat nebudu. Když z vás nedostanu hotový peníze, vezmu si jejich hodnotu.
- Boyle /K paní Madiganové, když bere gramofon/ Hej, hej kam s tím jdete?
- Pí. Madiganová Jdu to zastavit. Dostanu za to svoje tři libry a pět šilíngů; přinesu vám lístek a pak můžete dělat, co chcete, vy šviháku!
- Boyle Toho se nedotýkejte, toho se nedotýkejte! Není to moje a ještě to není zaplacený.
- Pí. Madiganová Tím líp. Budu mít lehčí svědomí, že si beru něco, co vám nepatří. Nebudete se naparovat jako nějaký páv za peníze Maisie Madiganový ...
Já vám pár těch skvostných per z vašeho chvostu vyškubu. /Nesouc v náručí gramofon jde ze dveří vpravo. Boyle a Joxer za ní zírají s otevřenými ústy. Krátká pauza/
- Boyle /Úplně popleten/ K čemu to svět jenom spěje? Ptám se, Joxere Daly, existuje ještě nějaká morálka?
- Joxer Já bych tomu nevěřil, kdybych to neviděl na svý vlastní oči. Nemyslel jsem, že Maisie Madiganová je takováhle ženská, buď si někde nahnula, nebo něco slyšela.
- Boyle /upřeně se dívá na Joxera/ Něco slyšela? - O čem, jestli se tě smím zeptat.
- Joxer Musela slyšet nějakou pověst nebo co, že nedostaneš ty peníze.
- Boyle Kdo říká, že nedostanu peníze?

- Joxer Copak vím, jen jsem řekl ...
- Boyle /jde od krbu k Joxerovi/ Jen si řekl co?
- Joxer Nic.
- Boyle Něco's chtěl říct. Nic tedy nezkrucuj.
- Joxer /zlostně/ Kdo co zkrucuje?/
- Boyle Proč tedy neřekneš, co máš na jazyku?
- Joxer Tys nikdy nic nezkrucoval, kdepak. Ty bys nevěděl jak.
- Boyle Ukřičí/ Slyšels mě někdy něco zkrucovat, slyšels mě někdy něco zkrucovat?
- Joxer /prudce/ Dělalš snad někdy něco jinýho? Na mou duši, copak jde věřit jedinému tvému slovu?
- Boyle /zuřivě/ tak, a teď hybaj ven! Já vždycky věděl, že jeseš jen vykladač a vodkladač!
- Joxer /Jde ze dveří vpravo v okamžiku, kdy Johnny vstupuje zleva/ Kotvy jsou zdviženy, sbohem, vzpo...mí...nej...na... mě. Jackie Boyle, ty milostpane, ty syčáku pckelnej a zatracenej prolhanče.
- Johnny Už se zase hádáš s Joxerem? -- Kdypak se naučíš trochu respektu k sobě a přestaneš z nás dělat šašky? /Sedne si zasmušile na židli u krbu/.
- Boyle Chceš mě snad poučovat?
- Johnny Maminka s Mary se ještě nevrátily od doktora? /Po krátké pauze vstupuje pí. Boylová zprava. Podle vážného vzezření je zřejmé, že se něco stalo. Jde kolem pravého rohu stolu v alkovně, vleče se vlastně unaveným způsobem a boze slova svléká plášť. Je patrné zvláštní ticho, dokud nepromluví Boyle. Na hlavě má ještě pořád klobouk./
- Boyle No tak, co řekl, doktor o Mary?
- Pí. Boylová /jde vpřed, bere si židli k pravému konci stolu, ukáže na druhou židli vlevo, když si sedá a mluví k Boyleovi s potlačeným vzrušením./ Posad se, Jacku, musím ti o Mary něco říct.
- Boyle /překvapen a trochu postrašen, sedá si na židli u levého konce stolu./ Na jeho pohledu je vidět, že cítí, že se

něco stalo/ O Mary..... Další starosti v naší drahé vlasti?
Tak co to je?

Pí.Boyl. Je to o Mary.

Boyle Tedy co o Mary - nic se s ní snad nestalo nebo jo?

Pí.Boyl. Bohužel se s ní stalo moc a moc.

Boyle Moc a moc s Mary! /rozmrzeně/ Nejdřív Johny a teď Mary;
copak z celého domu uděláme špitál? Snad to nejsou souchotiny,
nebo jo?

Pí.Boyl. Ne, nejsou to souchotiny je to horší.

Johny Horší! Tak jí s tím ^{těd} musíme někam dostat. Tady se o ní nikdo
starat nemůže.

Pí.Boyl. Všichni se o ní teď musíme starat. Ty se to, Johny, můžeš
taky hned dozvědět, to je jedno, kdy. /K Boylevi/
Viš, co mi o ní řekl doktor, Jacku?

Boyle Jak to mám vědět - já jsem tam nebyl, nebo jo?

Pí.Boyl. Řek' mi, abychom jí hned vdali.

Boyle Hned vdali? A proč právě tohle?

Pí.Boyl. Protože Mary bude mít za krátký čas dítě.

Boyle /v panice/ Bude mít dítě? - můj Bože, co řekne Bentham, až
to uslyší?

Pí.Boyl. Copak jseš slepý, člověče? - Že nevidíš, že to zavinil Bentham?

Boyle /vášnivě/ Pak si jí vezme, musí si jí vzít.

Pí.Boyl. Vždyť víš, že odjel do Anglie a Bůh ví, kde teď je.

Boyle /vyskočí ze židle v návalu šíleného vzteku a přejde za stůl,
kde zatíná pěstě ve vzteku, který ho převládá/. Já půjdu za ním,
půjdu za ním a přivešu ho zpátky a přinutím ho, aby, napravil,
co na ní spáchal. Lump jeden, to jsem moh' vědět, co je to zaš,
se svejma Jogí a prónou!

Pí.Boyl. Musíme o tom mluvit, dokud nebudem' vědět, co dělat.

Boyle Ach, tohle je ale pěkná věc, co se na mně valí ještě ke všemu
tomu. Pěknou legraci budou ze mě mít, Joxer a ta stará Madiganka!
Copak jsem neprodělal už dost, abych prodělal ještě tohle?

Pí. Boyleová Co ty a já budem' muset prodělat nic není proti tomu, co bude muset prodělat chudák Mary; protože ty a já jsme už dost staří a větší část let máme za sebou. Ale Mary se bude muset potýkat třeba se čtyřiceti roky a každý z nich bude poznamenaný trpkou vzpomínkou.

Boyle /pomstychtivě/ Kde je? Kde je, abych jí to vytmavil? To ti povídám, až si to s ní vyřídím, bude na ní smutná podívaná.

Pí. Boyleová Nechala jsem jí u sestry, dokud s tebou nepromluví. Nic jí nebudeš říkat, Jacku; od chvíle, kdy vychodila školu, si vydělává a tvá otcovská péče se toho ubohého děvčete nikdy ani nedotkla.

Boyle Tak jen se s ní pěkně spoj proti jejímu otci! Ale budeš koukat, jestli jí něco řeknu nebo ne! To s tím svým čtením! To je zatracenější pitomost a neštěstí, než kdyby nám spěd barák na hlavu! Co taková káča, která se narodí v takovémhle činžáku má co číst? To její čtení, to jí přivedlo do pěkný kaše -- ach, je to k abláznění, k zbláznění, k zbláznění, k zbláznění!

Pí. Boyleová Až se vrátí, nic jí neříkej, Jacku, nebo odtud odejde.

Boyle Odtud odejde! No, to ale odtud odejde, a šupem!

Pí. Boyleová Když půjde Mary, půjdu s ní.

Boyle /hrubě/ Tak a ní jdi! Jen si jděte! Žil jsem, než jsem tě znal a můžu žít až budeš pryč. Není to ale pěkná věc, co se valí na mou hlavu po všem tom tvým modlení ke svatému Antonínu a Panence Marii. A rozkřikne se to po celé čtvrti dřív, než řekneš švee; a kde se objevím, všude budou šeptat; "To je táta Mary Boyleový, co má děcko s tím větroplachem, s kterým chodila; víte, to? "Na mou duši budou vědět -- a víc než já sám!

Johnny /zle rozloben/ Měla by se vyhnat z domu, když na něj uvrhla potupu!

Pí. Boyleová /obrací se k Johnnymu/ Ty buď tiše, Johnny. /K Boyleovi/ Není třeba, aby se to všude rozkřiklo; nic jiného nemusíme udělat, než se odtud v tichosti vystěhovat někam, kde nás neznají a kde se nikdo nic nedozví.

Boyle Mluvíš, jako kdybys byla malá, ženská. Kde něco najdem, kam bychom se mohli vystěhovat? Tak lehkou se něco nedostane.

Pí. Boyleová Ale Jacku, až dostaneme peníze ...

Boyle /zastavuje se v chůzi za stolem a upřeně se dívá na pí. Boyleovou/ Peníze - jaký peníze?

Pí. Boyleová No po starém Ellisonovi, samozřejmě.

Boyle Po starém Ellisonovi, ani po nikom jiném žádný peníze nedostanem. Když jsi slyšela o jednom neštěstí můžeš klidně slyšet o dalším. Nedostaneme vůbec žádný peníze - ta vůle je zvrzaná.

Pí. Boyleová /Ochromena/ Co to povídáš, člověče - žádný peníze?

Johny Jak může být zvrzaná?

Boyle Ten chlap, co to udělal Mary, ten mně to proved' taky. Ten blbec napsal závěť špatně, řek' v ní jen "první a druhý bratranec" místo, aby uved' jména, a teď každý, kdo si myslí, že je první nebo druhý bratranec starýho Ellisona, může uplatňovat nárok na peníze, právě tak jako já, a objevují se po stovkách a sjíždějí se z Ameriky a z Austrálie a myslí, že z toho vyrazí svůj ždíbec, zatím co to advokáti všechno shrabují, až z toho nezbyde ani tolik, aby to stačilo na punčochy pro dítě tvý rozmilý dcery!

Pí. Boyleová Já tomu nevěřím, nevěřím tomu, nevěřím tomu!

Johny /zlostně//Na Boylea/ Proč si o tom neřek' nic dřív?

Pí. Boyleová To nemluvíš vážně, Jacku, to není vážně!

Boyle Povídám ti, že ten učenec Bentham tu vůli zvrzal; místo aby řek', "ostatní můj majetek buď rozdělen mezi mého prvního bratrance Jacka Boylea a mého druhého bratrance, Micka Finnegana ze Santry", napsal jen "mezi mého prvního a druhého bratrance" a teď se za tím majetkem honí celý svět.

Pí. Boyleová Tak teď vím, proč Bentham nechal ubohou Mary na holičkách; teď to všechno vidím - ach, copak na celém světě není ani jeden trošičku poctivý člověk?

- Pí. Boylová /blízko dveří vpravo po levici Mary/ Všechno to špatně, Mary. Z té zvěsti nedostanem ani jediný penny, ani jediný penny. Všechno ti řeknu až se vrátím - jdu se podívat po tátovi. /Ochází vpravo, Mary s hlavou schýlenou jde usednout na židli, na které seděl Boyle. Johnny stojí, opíraje se loktem o krb a pozoruje jí s pohledem opovržení/.
- Johnny /Trpce/ Divím se, že se nestydíš ukazovat se tady potom, co se stalo.
- Jerry /Zprava vstupuje, v tváři má pohled naděje. Zastavuje se na chvíli u dveří, dívá se na Mary, přistupuje blíže/ /Měkce/ Mary!
- ^{Mary} /něco povídá, Johnny jde pomalu do pokoje vlevo. Jerry pomalu přechází před stolem k Mary a stojí po její pravici./
Tvá matka mi všechno řekla, Mary, a já jsem k tobě přišel ... přišel jsem ti říct, Mary, že má láska k tobě je větší a hlubší, než kdy byla ...
- Mary /se vzlykem/ Ó, Jerry, Jerry, nemluv dál; teď už je po všem; něco takového je teď nemožné!
- Jerry Nemožné? Proč takhle mluvíš?
- Mary Po všem, co se stalo.
- Jerry Co na tom, co se stalo? Jsme dost mladí, abychom mohli zapomenout na všechny ty věci. /Chytne jí za ruku/ Mary, Mary, žadoním o tvou lásku. V našem hnutí, Mary, je lidský naděvšeshno a my jsem předvoj v boji za nový život. Chci zapomenout na Benthamu. Chci zapomenout, žes mně op stila - teď, v tuto chvíli.
- Mary Ó, Jerry, Jerry, ty mnou ani trochu nepohrdáš?
- Jerry /vášnivě/ Pohrdat! Já tě miluju, miluju tě, Mary! ...
- Mary /vstává, obrací tvář k Jerrymu, který jí bere za ruku a ona se mu dívá do očí/ I když ...
- Jerry I když si mně nechala pro jiného; i když si mi řekla mnoho krutých slov!
- Mary Ano, ano, já vím; ale miluješ mě, i když... i když ... budu mít /Jerry se dívá tázavě a se strachem v tváři/ Ach, myslela jsem si to ty nevíš všechno!

- Jerry /břítce/ Můj, ty Bože, Mary, opravdu nechceš říct, že ...
že... že ...
- Mary Teď víš všechno, Jerry, teď víš všechno!
- Jerry Můj Bože, Mary, až takhle jsi klela?
- Mary Ano, Jerry, jak říkáš, až takhle jsem klela.
- Jerry /se od ní trochu odvrátí. Přál by si odejít, avšak je mu to nepříjemné. Cpět se k ní přiblíží/ Tak jsem to nemyslel, Mary ... Tak najednou mi to přišlo a bylo mi jedno, co říkám ... to jsem vůbec nečekal - matka mi vůbec nic neřekla ...
Je mi tě líto Bůh ví, jak je mi tě líto, Mary.
- Mary Už o tom nemluvejme, Jerry, nemám ti za zlé, že myslíš, že je to strašné snad to je všichni budou smýšlet právě tak ... Je to jak jsem čekala - tvé lidství je právě tak úzké, jako lidství těch ostatních.
- Jerry /na půl cestě ke dveřím / I tak, je mi líto neměl jsem ti dělat další trápení kdybych byl jen věděl ... /přechází ke dveřím/ kdybych pro tebe moh' někdy něco udělat, cokoliv, Mary rád to udělám /zastaví se na několik vteřin u dveří vpravo a pak tiše vyjde. Po krátké pauze se Johnny pomalu vrací zleva, jde ke krbu, opře se rukou o římsu a dívá se na Mary. Mary klesá opět do židle/

- Pí. Boylová Teď už ale nebudu dál čekat proč ho odvezli v autu? Nugent říká, že prý měli revolvéry copak tomu trápení nebude konec? Jestli se něco chudáčku Johnymu stane, myslím, že se z toho zblázním, /rozhodně/ půjdu na policii, jistě budou moc' něco udělat. /Jde k alkovně a bere z postele klobouk a nasazuje si ho. Před dveřmi vpravo jsou slyšet hlasy. / Co je to? Možná, že je to otec, ačkoli když jsem odcházela od Polgyů, sotva moh' zdvihnout hlavu. Tiše!
/zaklepání na dveře vpravo a hlas pí. Madiganové, velmi měkce za dveřmi/
- Pí. Madiganová Paní Boylová, paní Boylová ... /
- Pí. Boylová /jde od alkovny ke dveřím vpravo, otevírá je a vchází pí. Madiganová. Jde k pí. Boylové s výrazem hluboké soustrasti. Stojí obě vpravo střed. Mary se na bedně otáčí, aby naslouchala/
- Pí. Madiganová Ó, pí. Boylová, Pán bůh a Matka boží ať dnes v noci stojí při vás!
- Pí. Boylová /chladně/ Co je, paní Madiganová? Johnny - něco je s Johnny?
- Pí. Madiganová Kdyby tak Bůh chtěl, kdyby tak Bůh chtěl, aby to nebyl Johnny.
- Pí. Boylová Povězte mi to rovnou, paní Madiganová; tolik jsem v poslední době prodělala, že jsem připravena na všechno.
- Pí. Madiganová Dva poctilejší dole vás chtějí.
- Pí. Boylová /překvapena/ Chtějí mně; a proč chtějí mně?
- Pí. Madiganová Našli nějakýho mládence a myslí, že to je že to je ...
- Pí. Boylová /božestně/ Johnny, Johnny!
- Mary /běží k pí. Boylové a objímá ji./ Ach, mami, mami, má ubohá mamičko.
- Pí. Boylová Tiše, tiše, miláčku; brzy budeš mít svoje vlastní starosti. /Pí. Madiganová/ A proč policii myslí, že to je Johnny, paní Madiganová?

- Pí. Madiganová Protože jeden doktor, co mu léčil jeho ubohou ruku ho pozmal.
- Pí. Boylová Ach, pak je to tedy pravda; je to tedy Johny, můj syn, můj vlastní syn.
- Mary /prudce až divoce/ Ach, je to pravda, je to pravda, co říká Jerry Davine, není Bůh, Bůh není; kdyby byl, nedopustil by, aby se děly takové věci!
- Pí. Boylová /chlácholivě/ Mary, Mary, takhle nesmiš mluvit, budeme potřebovat veškerou pomoc, jakou nám jen Bůh a jeho Blahoslavená Matka můžou dát! Tyhle věci nemají co dělat s vůlí boží. Ach, co může Bůh počít proti hlouposti lidí!
- Pí. Madiganová Policie chce, abyste s nimi šla do nemocnice podívat se na to ubohý tělo - čekajíčle.
- Pí. Boylová Půjdeme. Pojď, Mary, a už se sem nikdy nevrátíme. Ať se otec stará sám o sebe; dělala jsem, co jsem mohla a nebylo to nic platný - nikdy mu nebude pomoci. Máme malej pokojíček v domě u sestry, tam zůstaneme, než se ze všech útrap sebereš a pak budeme spolu pracovat pro dítě.
- Mary Moje ubohé děťátko, které nebude mít otce!
- Pí. Boylová Bude mít, něco daeko lepšího - bude mít dvě mány. /Jenně se vyprostí z Maryna obětí, jde zpět do alkovny, vezme si plášť a navleká si ho. Pí. Madiganová jde k Mary a obejmě jí jednou paží. Je slyšet drsný hlas, který křičí za dveřmi vpravo/
- Hlas Chcete nás tu nechat čekat celou noc?
- Pí. Madiganová /Běží ke dveřím, otevírá je a křičí/ Jen si dejte čas, vy tam, jen si dejte čas! Když máte tak naspěch tak zmizte, nikdo vás tu nechce - kdyby někdo chtěl, nebyli byste k nalezení. Protože jste stejní, jako jste byli pod britskou vládou - nikdy ne tam, kde je vás - třeba! Pokud já to vidím, policie v tomhle městě, jako policie vůbec neexistuje, je úplná nula!
- Pí. Boylová Půjdeme. Mary, půjdeme; ty kóvému ubohému mrtvému bratrovi a já k svému ubohému mrtvému synovi.

Hlavní název: Juno a páv
Druh dokumentu: Monografie
ISBN: null
Autor: O'Casey, Sean
Strana: 49 - 50

SYSTEM
◆KRAMERIUS◆

Podmínky využití

Divadelní Ústav (DU) poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny DU a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny DU není možné bez případného písemného svolení DU.

Divadelní Ústav
Celetná 17
110 00 Praha 1

knihovna.du@divadlo.cz

Mary Děsím se toho, mamí, děsím se toho!

Pí. Madiganová /jde zpět k Mary a opět kolem ní položí paži//Jsou poblíže dveří vpravo. Pí. Boyleová jde pomalu se středu jeviště a stojí tam/

Pí. Boyleová Zapomněla jsem, Mary, zapomněla; tvá ubohá, stará sobecká máma ty slela jen na sebe. Ne, ne, ne smíš jít, nebylo by to pro tebe dobré. Jdi jen k sestře a tu největší zkoušku musím sama podstoupit. Snad jsem neměla, neměla dít slitování s paní Tancredovou, když našli jejího syna, tak jako teď našli Johnyho - protože byl rebel!
/S hlubokým citem/ Ach, proč jen mně tehdy nenapadlo, že nebyl ani rebel, ani vládní, ale jen ubohý mrtvý syn!
Dobře si pamatuji, co říkala - a teď je řada na mně, alych řekla: co je bolest, kterou jsem vytrpěla, Johny když jsem tě přiváděla na svět, do kolíčky, proti bolesti, kterou protrpím až tě budu provázet ze světa do hrobu; Matko Boží, Matičko Boží, smiluj se nad náma všema! Blahoslavená Panno, kde byla, když máho synáčka probodávaly střely, když máho synáčka probodávaly střely? Svatý Srdce Ježíšovo odejmi od nás naše kamenné srdce a dej nám srdce živá! Odejmi od nás tu vražednou zášť a dej nám svou věčnou lásku!

/Pí. Boyleová jde kolem pí. Madiganové a Mary pomalu ze dveří, za ní jdou pomalu Mary a pí. Madiganová - pauza. Po ní zvuk šoupajících kročejí za dveřmi vpravo. Vstoupí Boyle velmi opilý a šátrá se do středu. Chvilku tam stojí. Pak se u dveří objeví Joxer, právě tak opilý. Opírá se o dveřní rám/

Boyle Už nemůžu dál ... dva policajti, ech? ... Co tu dělali, to bych rád věděl nic dobrého stejně nepřinesli.... a Juno a ta má krásná dcera s nima. /Vytahuje šestipence z kapsy a dívá se na něj/. Jeden, jediný vopuštěnej šesták mě zbyl ze všeho, co jsem si pájčil .. /Pustí jej na zem/ Poslední Mohykan ...Hra je skončena Joxera, hra je skončena!

Joxer /jde nejistě přes místnost a chytá se postele/ Hoď všechny své starosti do své torny vojenský a jen se směj směj směj !

- Boyle /klopýtá přes scénu doleva a s kolebáním usedá na bednu vedle krby/. Poměry u nás v zemi v Irsku se budou muset urovnat.... Všechno jde s kopce všechno tady Židle, v tahu se musejí urovnat, Joxere. /Mdlým zrakem pozoruje, že židle jsou pryč/ Židle se budou muset ... urovnat nezáleží... kdo co ... řekne Irsko střízlivý je Irsko svobodný.
- Joxer /natahuje se na postel/ Okovy a ... poroba ... To je miloucký heslo miloučkový heslíčko!
- Boyle Kdyby to nejhorší došlo k nejhoršímu můžu se dát k blezkový četě ... udělal jsem svoje na -velikonoce ... nic mě potom ... nebylo -ale kapitán Boyle je kapitán Boyle!
- Joxer Tam dýchá člověk s duší ... mrtvou ... tak ... To je ... má zem ... má ... rodná zemi!
- Boyle /Klesá na zem, na které pak sedí s rozpřaženými rukama/ Komanďant Kelly umřel ... v těhle pažích ... Joxere ... Řekněte mým dobrovolníkům ... povídá že jsem umřel ... za Irsko!
- Joxer Čet's někdy Williho ... Reillyho ... o té jeho plavovlásce ? To je milouckej románek, miloučkej románeček!
- Boyle Povídám ti... Joxere ... celej svět ... je ... strr... rrrrašlivým ... chaosu!

O p o n a

